

راهنمای اجمالی

موزه ایران باستان

اسفند ماه ۱۳۲۶

دیباچه

موزه ایرانباستان از سال ۱۳۱۴ تا ۱۳۱۸ ساخته و پرداخته شده بآئین نوین موزه های دنیا شامل دو نوع موزه است موزه عمومی و موزه بررسیهای خصوصی .

در قسمت موزه عمومی اشیائی بمعرض نمایش گذارده شده است که از لحاظ تاریخ و صنعت ایران واجد ارزش زیاد باشد بطوریکه تماشا کنندگان معمولی بدون احساس خستگی و کسالت زیاد در مدت دو ساعت بتوانند آنها را ملاحظه نمایند وبقدر کفایت بموزه کشور باستانی ایران آشنا شوند - بنا بر این چندان افزایشی بر تعداد اشیاء موجود موزه مورد نظر نبوده بلکه بتدریج اشیاء سالمتر و نمونه های بهتری که پیدا شود یا آثاریکه بر دوره های نسبتاً مبهم و مجهول تاریخ ایران پرتو جدیدی افکنده اطلاع تازه بدست دهد با قسمتی از اشیاء فعلی موزه تعویض خواهد گردید .

در این موزه اشکوب اول شامل اشیاء مربوط به تمدنهای بسیار قدیمی ایران تا انتهای دوره ساسانی بوده اشکوب دوم آثار اسلامی را در بردارد . موزه بررسیهای خصوصی برای استفاده و مطالعه دانشمندان و دانشجویان تخصیص داده شده شامل قطعات و نمونه های دیگری است که بعلت شکستگی و کسر فراوان یا عدم اهمیت تاریخی زیاد یا بر اثر مکرر بودن در قسمت تالار عمومی موزه قرار نگرفته در اطاقهای کوچک و گنجه های مخصوص چیده شده است .

فهرست سلسله‌های اصلی شهریاران ایران بترتیب تاریخی

از نظر اختلاف عقیده در باره سال تأسیس یا انقراض هر سلسله در این فهرست واقعه مهمی که در آغاز و پایان کار هر سلسله بنظر رسیده ذکر گردیده است .

شاهان مد : آغاز - ۷۰۸ پیش از میلاد که دیائوکو Déjocès دولت مد را تأسیس نمود .

پایان - ۵۵۰ پیش از میلاد که کورش بزرگ آزی دئاک آخرین شهریار مد را شکست داد .

هخامنشیان : آغاز - ۵۵۸ پیش از میلاد که کوروش بزرگ بجای پدرش کامبیز به سلطنت پارس رسید .

پایان - ۳۳۱ پیش از میلاد که اسکندر مقدونی تخت جمشید را فتح کرد .

سلسله سلوکی : آغاز - ۳۱۲ پیش از میلاد که سلوکوس اول بابل را تصرف نمود .

پایان - ۱۶۳ پیش از میلاد که آنتیوکوس چهارم فوت کرد .

اشکانیان : آغاز - ۲۵۰ پیش از میلاد که اشک اول سلسله اشکانیان را تأسیس نمود .

پایان - ۲۲۴ بعد از میلاد که اردشیر اول اردوان پنجم را مغلوب ساخت .

اطاق مخصوص سکه‌ها و مهره‌های عتیقه و اطاق نمونه‌های قطعات
سفالهای قدیمی نقاط مختلف ایران و کتابخانه مخصوصی حاوی کتب
مربوط به صنعت و باستانشناسی نیز قسمتهای دیگر موزه ایرانباستان را
تشکیل میدهد .

پایان - ۳۶۶ هجری که نواحی معروف به جبل بدو قسمت شد یکی همدان و اصفهان و دیگری ری .

آل بویه : آغاز - ۳۶۶ هجری هنگامیکه فرمانروائی این دواستان در همدان و اصفهان نصیب مؤیدالدوله گردید .

پایان - ۴۱۲ هجری وقتی امراء کاکویه در ۴۱۲ اصفهان و سال بعد همدان را تصرف نمودند .

آل بویه در ری : آغاز - ۳۶۶ هجری هنگامیکه فرمانروائی ری نصیب فخرالدوله شد .

پایان - ۴۲۰ هجری وقتی غزنویان ری را متصرف شدند .
غزنویان : آغاز - ۳۵۱ هجری هنگامیکه الب تکین در غزنین دولت مستقلى تشکیل داد .

پایان - ۵۸۲ هجری که غوریان سلسله غزنوی را منقرض کردند .

امراء کاکویه : آغاز - ۳۹۸ هجری هنگامیکه علاء الدوله بن کاکویه (که خود تیره خود را مستقل خواند .

پایان - تقریباً سال ۵۱۳ هجری که علاءالدوله کرشاسب دوم سلطنت موروثی خود را از کف داد .

سلجوقیان : آغاز - ۴۲۹ هجری - در این سال سلجوقیان نیشابور را متصرف گشته نام طغرل بیک در خطبه ذکر میگرد .

پایان - ۵۵۲ هجری که فوت سلطان سنجر باشد .
سلاجقه کرمان : آغاز - ۴۳۳ هجری که قاوردقرا ارسلان بیک کرمان هجوم آورد .

ساسانیان : آغاز - ۲۲۶ میلادی که اردشیر تیسفون را تصرف کرد .
پایان - ۶۵۱ میلادی که یزدگرد سوم وفات نمود .

از این بعد که از سلسله های دوره اسلام در ایران ذکر میشود مبداء سالهای تاریخ سنه هجری است .

صفاریان : آغاز - ۲۵۴ هجری که یعقوب بن لیث صفار امیر تمام در سیستان خاك سيستان گردید .

پایان - ۳۹۹ هجری که کشور صفاریان بدست غزنویان افتاد
سامانیان : آغاز - ۲۰۴ هجری که احمد بن اسد از طرف حاکم عباسیان در خراسان بحکومت فرغانه منصوب گشت .

پایان - ۳۹۵ هجری که سال فوت اسمعیل بن نوح باشد .
آل زیار : آغاز - ۳۱۶ هجری که مرداویش بن زیار استقلال یافت
در گرجان و طبرستان
پایان - ۴۷۰ هجری که گیلاشاه بن کیکاووس فوت کرد .
آل بویه : آغاز - ۳۲۲ هجری هنگامیکه عمادالدوله فرمانروای در فارس و خوزستان فارس شد .

پایان - ۴۴۷ هجری که طغرل اول سلجوقی خسرو فیروز را از حکومت برکنار ساخت .

آل بویه : آغاز - ۳۲۴ هجری که معزالدوله کرمان را فتح نمود .
در کرمان
پایان - ۴۴۸ هجری هنگامیکه ابو منصور غولاد ستون توسط فضلویه بن حسنویه زندانی گردید .

آل بویه در جبل : آغاز - ۳۲۰ هجری که عمادالدوله حکمران جبل استقلال یافت .

تیموریان : آغاز - ۸۰۷ هجری سلطان شاهرخ که از سال ۷۹۹
در گرجان و مازندران
برای دویالت هم حکومت مینمود در این سال پادشاه
آنجا محسوب گردید .

پایان - ۹۰۰ هجری مقارن بامرک سلطان محمود .
تیموریان : آغاز - ۸۰۷ هجری در این سال جلال الدین میرانشاه
در جبل سلطان جبل بشمار رفت .

پایان - ۸۱۷ هجری نواحی جبل تحت سلطنت سلطان
شاهرخ واقع گشت .

تیموریان : آغاز - ۷۵۵ هجری فرمانروائی عمر شیخ
در فارس و سیستان
پایان - ۸۵۵ هجری سلطان محمد میرانشاه درست در همین
سال پادشاهی نموده است .

صفویه : آغاز - ۹۰۷ هجری شاه اسمعیل اول در تبریز رسماً
سلطنت جلوس کرد .

پایان - ۱۱۶۶ هجری خلع سلطان حسین ثانی بوسیله
کریمخان زند

افغانه : آغاز - ۱۱۳۵ هجری محمود پسر میرویس اصفهانرا
تصرف نمود .

پایان - ۱۱۴۲ هجری اشرف پسر عبدالله وفات یافت
افشاریه : آغاز - ۱۱۴۸ هجری که مقارن باتاجگذاری نادرشاه
میباشد .

پایان - ۱۱۶۳ هجری خلع شاهرخ میرزا نوه نادرشاه
از سلطنت .

پایان - ۵۸۲ هجری که محمد ثانی پسر بهرامشاه بدست
ترکان غزاز سلطنت کنار رفت .

سلسله مغول یا : آغاز ۶۵۴ هجری که غالب امراء و فرمانروایان ایران
ایلخانیان ایران بتبعیت هلاکوخان درآمدند .

پایان - ۷۳۶ هجری که با فوت ابوسعید تیره اصلی سلسله
ایلخانیان منقرض گردید .

آل مظفر : آغاز - ۷۱۳ هجری مقارن باجلوس امیر مبارز الدین
که مؤسس سلسله آل مظفر بشمار میرود .

پایان - ۷۹۵ هجری قتل شاه منصور ازطرف امیر تیمور
قره قوینلو : آغاز - ۷۸۲ هجری جلوس قرا محمد که مؤسس این
سلسله محسوب میگردد .

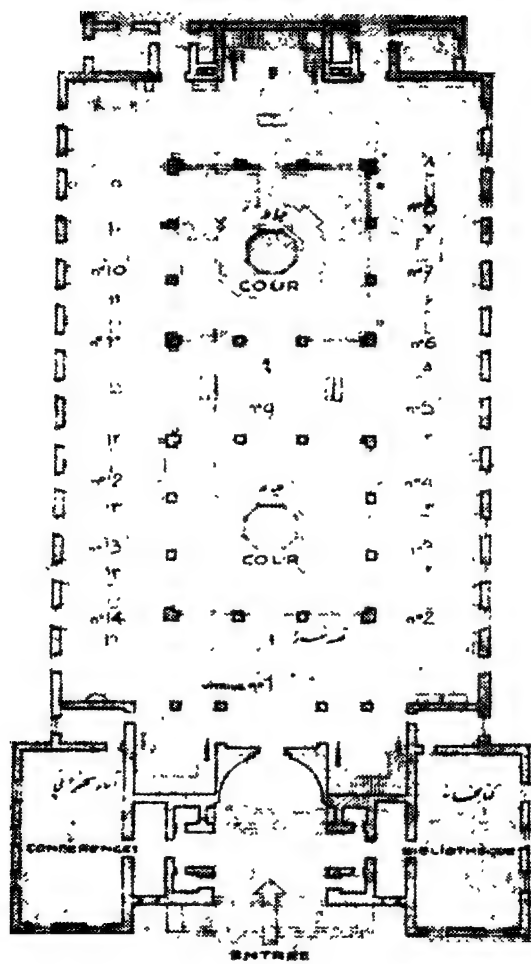
پایان - ۸۷۳ هجری قتل حسنعلی بن جهان شاه ازطرف
اوزون حسن .

آق قوینلو : آغاز - ۷۸۰ هجری تأسیس این سلسله بدست قرایولوق
عثمان .

پایان - ۹۰۸ هجری عزل سلطان محمد بن یوسف بدست
شاه اسمعیل اول .

تیموریان : آغاز - ۸۰۷ هجری - بعد از فوت امیر تیمور چهارمین
در خراسان پسرش شاهرخ میرزا که ازسال ۷۹۹ هجری برخراسان
حکومت مینمود پادشاه آن خطه شناخته شد .

پایان - ۹۱۲ هجری - بدیع الزمان مغلوب محمد شیبانی
گردید .

نقشه اشکوب اول موزه

زُندیه : آغاز - ۱۱۶۳ هجری شروع فرمانروائی کریمخان زند

پایان - ۱۲۱۱ هجری کشته شدن لطفعلیخان زند بامر

آغا محمدخان قاجار

قاجاریه : آغاز - ۱۱۶۳ هجری محمد حسنخان قاجار خود را

مستقل خواند .

پایان - ۱۳۴۴ هجری (۱۳۰۴ شمسی) خلع سلطان

احمد شاه .

سلسله پهلوی : آغاز - ۱۳۴۴ هجری قمری یا ۱۳۰۴ شمسی جلوس

رسمی شاهنشاه فقید اعلیحضرت رضاشاه پهلوی به سلطنت

زیسته باشند بلکه قدیمترین نمونه هائی که بدست آمده شامل سر گرز و تبر های سنگی است که آنها را صاف و صیقل کرده اند و بفاصله کوتاهی پس از آن میبینیم مس و مفرغ بکار برده اند.

اجمالاً میتوان تصور نمود اقوامیکه در حدود چهار هزار سال پیش از میلاد در ایران میزیسته اند از ناحیه دیگری باین مرز و بوم آمده باشند و نیز میتوان چنین پنداشت که ساکنین اولیه فلات ایران مانند صحرا نشینان کنونی در کپر ها با نوعی چادر میزیسته اند که اثری از آن بجا نمانده است و از هنگامیکه دهکده هائی نظیر کشفیات تپه سیلک کاشان با تل با کون تخت جمشید یا تپه حصار دامغان و امثال آن احداث نموده بودند از خود آثاری باقی گذارده اند که اکنون به دست ما رسیده است - کاوشها و اکتشافات آینده این نکته را روشن خواهد ساخت و برای احتراز از اطناب مطلب عجالتاً زودتر بشرح مهمترین اشیاء عتیقه و آثار مربوط بدوره پیش از تاریخ و ابتدای تاریخ که در نقاط مختلف ایران کشف گشته در قفسه های جدا گانه بمعرض نمایش گذارده شده است میپردازیم.

قفسه اول

رو بروی در ورود شامل اشیاء تپه سیلک کاشان :

کاوشهاییکه توسط هیئت علمی اعزامی موزه لوور در تپه سیلک کاشان بعمل آمده از تمدن بسیار قدیمی حکایت میکند - اشیاء و آثار عتیقه که از این کاوشها بدست آمده متعلق بدو دوره مختلف میباشد یک

بخش پیش از تاریخ و آغاز تاریخ

بطور کلی در ایران مانند سراسر آسیای غربی آغاز دوره موسوم به دوره تاریخ را در حدود سه هزار سال پیش از میلاد میدانند و معتقدند که پیش از آن زمان هم در طول مدت هزار سال قدیمی ترین تمدن های تاریخ بشر تشکیل یافته و بوجود آمده است که آنرا دوره پیش از تاریخ میخوانند

در باره دوره پیش از تاریخ تا آغاز قرن اخیر اطلاعی در دست نبود و نخستین کاوشها و اکتشافات مربوط بدوره مزبور از ابتدای قرن بیستم میلادی درین النهرین و عیلام قدیم انجام گرفته است ویرانه های شوش که در زمان قدیم پایتخت و شهر عمده دوره های مختلف تاریخی بود در این اکتشافات مقام بس مهمی را پیدا کرده پایه و مبنای طبقه بندی آثار و اشیاء مکشوفه در حفاریها گردیده است بطوری که اشیاء مکشوفه از محلهای دیگر را برای تشخیص درجه قدمت و کهنگی آنها با اشیاء مکشوفه در شوش مقایسه نموده از روی آنها طبقه بندی میکنند.

قدیمترین آثار تمدن انسانی بر روی فلات ایران مربوط بحدود ۴۰۰۰ سال پیش از میلاد است و از روی آثار موجود چنین استنباط میشود که از همان ابتدا ساکنین گوشه و کنار نواحی مختلف ایران دارای تمدن وسیعی بوده اند بطوری که حتی در آخرین طبقه حفاری اشیائی که بدست میآید برخلاف انتظار مرحله مقدماتی تشکیل صنعت و تمدن را نمیرساند و بدینقرار در فلات ایران هنوز بآثاری برخورد نکرده اند که برساند مردم این سرزمین مانند مردم اروپا مدتی در غار ها و درون صخره ها

ظروف دارای لوله های طویل با لوله های شیپوری از این جمله بشمار
 مرود که برای انجام مراسم مذهبی در هنگام فوت بکار میرفته است (شکل ۱)
 روی بعضی از این ظروف بتقلید نمونه های مفرغی که در اطراف
 لوله آنها میخهای برجسته مفرغی بکار میبرده اند يك رشته برجستگی مدور
 بر اطراف لوله آنها تعبیه نموده اند (شماره ۱۷۳ و ۱۸۲) نمونه های
 مفرغی این نوع ظرف در سیلك و لرستان كشف شده است (قفسه شماره
 ۵ ظرف شاه ۱۸۸ و شماره ۱۳۵۰ - قفسه شماره ۹ ظرف شماره ۱۳۴۹)

قفسه شماره ۴

محتوی آثار تپه های ماقبل تاریخی تخت جمشید متعلق به ۳۵۰۰
 سال پیش از میلاد :

نزدیک تخت جمشید بفاصله دو کیلومتری در جنوب کاخهای معظم
 شاهنشاهان هخامنشی دو تپه كوچك در جلگه مرودشت واقع شده که
 اهالی آنحدود آنرا بنام تل با کون میخوانند - پرفسور هرتسفلد در سال
 ۱۳۰۷ مدتها پیش از آنکه در تخت جمشید دست بکار خا کبرداری و
 عملیات علمی مفصل بشود قطعات سفالهای منقوش دوره ماقبل تاریخ را
 در آنجا بدست آورده بود در سالهای بعد ضمن توقف و انجام عملیات
 علمی خود در تخت جمشید تپه های مزبور را نیز مورد کاوش قرار داده
 آثار ویرانه دهکده باستانی را كشف نمود که بواسطه حادثه ناگهانی
 متروك و خراب گردیده بود چنانکه دیگها درخا کستر اجاق باقی مانده
 و ظروف دیگر در محل معمولی خود یعنی کنج اطاقها موجود بود

قسمت آنها مربوط بحدود چهار هزار سال پیش از میلاد و قسمت دیگر متعلق به ۱۱۰۰ تا ۸۰۰ سال پیش از میلاد مسیح است اطلاع درباره چگونگی تمدن ساکنین تپه سلیک بین سالهای ۲۸۰۰ تا ۱۱۰۰ پیش از میلاد محتاج بکاوش و تحقیق بیشتر در حوالی آنجاست .

ساکنین اولیه سلیک از وجود فلزات اطلاع نداشته اند و اشیاء مفرغی در قبر هائی که متعلق به سه هزار و کسری پیش از میلاد میباشد بدست آمده است از آنجائیکه در ضمن اشیاء مکشوفه در سلیک اسلحه کمتر بدست آمده میتوان چنین پنداشت که ساکنین آنجا مردم آرامش طلبی بوده بیشتر بکشاورزی و تربیت مواشی میپرداخته اند سلیقه و ظرافتی که در ظروف منقوش آنجا بکار رفته حاکی از ذوق سرشار و استادی صنعتگران باستانی میباشد (شماره ۳۹ و ۴۰ و ۴۳ و ۴۴) قریحه و ذوق این استادان در صنعت روی استخوان هم ظاهر گردیده بطوریکه شکل انسانی را بر روی استخوان ساخته اند (شماره ۱۳۸) ظاهراً ساکنین سلیک با کشور های همسایه روابط زیادی نداشته اند چنانکه تمدن بین النهرین بر روی آثار مکشوفه در سلیک اثر کمی بخشیده است بر عکس با قسمتهای دیگر فلات ایران روابط و داد و ستدشان برقرار بوده شباهت اشیاء سلیک با ظروف و نقوش مکشوفه در تپه حصار دامغان دلیل بر این امر است - نمونه های زیاد این ارتباط و شباهت در قفسه بزرگ مقایسه که در وسط ضلع شرقی سالن موزه است مشاهده میشود قسمت عمده ظروف و اشیاء سلیک از قبر های مربوط بدوره دوم بدست آمده بدینقرار متعلق به ۱۱۰۰ تا ۸۰۰ سال پیش از میلاد میباشد

و این قسمت می‌رساند که بر اثر حادثه ناگهانی از قبیل زمین لرزه یا حمله و هجوم دشمنان ساکنین دهکده باستانی مزبور بطور اجبار خانه ولانه خود را ترك گفته معجلاً فرار کرده اند از روی ظروف زیبا و نقوش برجسته ظریف روی آنها که در تپه های نامبرده بدست آمده معلوم میشود که مردمی همعصر و هم زمان با قدیمترین دوره تمدن شوش یعنی حدود ۳۵۰۰ سال پیش از میلاد مسیح مقارن شوش اول در آنجا و تپه های دیگر حول و حوش تخت جمشید که بعداً حفاری شده است میزیسته اند و حتی از نظر اینکه فلزات در این دو تپه خیلی کم بدست آمده میتوان احتمال داد که تمدن این مکان از تمدن شوش اول هم قدیمتر باشد - محلهای قدیم در جلگه مرو دشت یعنی جلگه مقابل تخت جمشید متعدد بوده از روی گمانه هایی که در بعضی نقاط آن احداث شده معلوم میگردد که جلگه نامبرده در ادوار باستانی بسیار آباد و مسکون بوده است .

در قفسه کوچک پای دیوار مهرهای مسطح و استوانه شکل به معرض نمایش گذارده شده که قدیمترین آنها متعلق به بین ۳۵۰۰ تا حدود ۳۰۰۰ سال پیش از میلاد است - این مهرها و لولها غالباً در شوش بدست آمده برای نمودن نقش و خط آنها قالب کچی هریک تهیه و پهلوی مهرها بمعرض نمایش گذارده شده است .

در قفسه دیگر پای دیوار لولهای مکشوفه درسرخ دُم (لرستان) و مهرهای ادوار مختلف بابلی و هخامنشی و ساسانی را در معرض نمایش گذارده اند .

شکل ۱

ظرف سفالی از آثار مکشوفه در تپه سیلک کاشان

این سبك كه موسوم به سبك شوش دوم باشد متعلق به ۳۰۰۰ الی ۲۵۰۰ سال پیش از مسیح بوده (شماره های ۴۷۸ و ۴۸۸ و ۴۹۱) تقریباً شبیه و نظیر آن در تپه سلیك دیده میشود - ظروف مرمری بسیار ظریفی را كه شبیه اشكال حیوانات است و در همین زمان وجود داشته بدون شك برای عطردان ساخته بوده اند .

ظروف قیری متعدد مكشوفه در شوش مربوط به همدگودنا و اور سوم یعنی ۲۳۰۰ الی ۲۴۰۰ سال پیش از میلاد مسیح بوده نقوش برجسته و مجسمه های زیبائی از اشكال حیوانات روی آنها تعبیه شده است (شماره ۵۱۱) ظروف و مجسمه های كوچك مرمری (شماره ۵۳۳ - ۵۲۶) و اسلحه های مفرغی و سنگهای قیمتی و مهره های طلا و عقیق و غیره نیز با این ظروف بدست آمده است (شماره ۵۶۶ و ۵۷۴) .

تاریخ سرزمین شوش در حدود بین ۱۰۰۰ تا ۱۵۰۰ سال پیش از میلاد مسیح چندان روشن نیست تصور می رود در این مدت تمدن باستانی بین النهرین كاملاً بر تمدن عیلام تفوق وسلطه داشته است .

در هزاره اول پیش از میلاد تمدن و آبادانی بیشتر در سرزمین بین النهرین رونق داشته دولت آشور عظمت یافته است - آشور بانیپال یکی از شاهان آشور شوش را تصرف و ویران نمود و پس از مدتی كه سلسله هخامنشی در ایران مستقر گردید شهریاران این سلسله بر روی ویرانه های شوش پایتخت معظمی احداث کرده بار دیگر آنرا آباد و معروف ساختند .

فصله شماره ۳

محتوی اشیاء و آثار ویرانه های شوش که از کاوشهای هیئت‌های علمی فرانسوی در آنجا بدست آمده است .

قدیمترین تمدنیکه در شوش وجود داشته ممکن است مربوط به ۳۵۰۰ الی ۳۲۰۰ سال پیش از میلاد مسیح باشد - مردمیکه آن - زمان در شوش میزیسته اند برای اولین بار اراضی آنجا را مسکون ساخته و زندگانی نموده اند لیکن این مردم بدوی و فاقد تمدن نبوده اند و سرچشمه قدیمتر تمدن ایشان را باید در یکی از نواحی کوهستانی آنحدود که هنوز کشف نشده جستجو و مشخص نمود .

مردمان مزبور از وجود فلزات اطلاع داشته ضمناً اسباب وادوات سنگی و چخماقی و جدید نیز بکار میبرده اند ظروف سفالی را بسبک معمولی کنونی بوسیله چرخ دادن گل باشکال مختلف در میاورده از ایاف خرما نیز پارچه های ظریف میبافته اند - از اشیاء مکشوفه در گور ها معلوم میشود که عقیده بزندگان پس از مرگ هم داشته اند - ظروف سفالی که پیدا شده بسیار ظریف و مزین بنقوش هندسی و حیوانات و گل و بوته و غیره است (شماره ۴۱۲ و ۴۱۳)

در حدود سه هزار سال پیش از میلاد مسیح الواح گلی باعلائم خطوط بظهور رسیده که بنام ماقبل عیلام Proto - élamites خوانده شده است - در قسمت سفال سازی ظروف بلند مخصوص شوش اول که جنس آن ظریف بوده از میان رفته نوع خشن تری از سفال با نقوش رنگین غیر ظریف معمول میشود که مانند ظروف شوش اول نقش واضح و روشنی ندارد .

در بالای همین قفسه ظروف سفالی ری بمعرض نمایش گذارده شده است قدیمی ترین این ظروف (قفسه شماره ۵ ظرف شماره ۲۶۳) در کاوشهای علمی دکتر اشمیت امریکائی در تپه چشمه علی ری شن کیلومتری جنوب تهران بدست آمده همدوره و شبیه با قدیمترین ظروف سلیك کاشان است (مربوط به ۴۰۰۰ سال پیش از میلاد) .

ظروف سفالی قرمز رنگ که در این قفسه بمعرض نمایش گذارده اند مربوط بتمدن دوره دوم ری بوده غالب آنها با دوره شوش اول و اواخر دوره اول سلیك کاشان همزمان است (۳۰۰۰ الی ۳۵۰۰ پیش از میلاد) .

روبروی قفسه اشیاء نهانند و ری نزدیک دیوار مجسمه شیر سفالی دیده میشود که از شوش بدست آمده (شکل ۲) بعقیده آقای دمکنم مربوط بقرن ۲۲ پیش از میلاد مسیح است . (آقای دمکنم بعد از دمرگان ریاست حفاری شوش را بعهدہ داشت و تا سال ۱۳۲۵ شمسی باین سمت باقی بود)

قفسه شماره ۵

مربوط به مقایسه اشیاء مکشوفه در نقاط مختلف ایران :

اشیائی که در این قفسه دیده میشود طوری انتخاب و بمعرض نمایش گذارده شده که بطور واضح و آشکار شباهت اشیاء مکشوفه در محل های تاریخی و باستانی مختلف ایرانرا نشان میدهد شباهت این اشیاء چه از لحاظ کار و چه از لحاظ صورت ظاهراً امر اتفاقی نبوده میرساند که از قدیمترین ادوار تاریخی بین نواحی مختلف کشور ارتباط صنعتی و فرهنگی برقرار

در دو قفسه كوچك پای دیوار قطعات ظروف و اشیاء مختلف
مكشوفه درشوش بمعرض نمایش گذارده شده است .

قفسه شماره ۴

محتوی اشیاء و آثار مكشوفه در تپه گیان نهانند و خرابه های
ری متعلق به ۳۵۰۰ تا ۱۰۰۰ سال پیش از میلاد .

كاوشهای علمی تپه گیان نزدیک نهانند در سال ۱۳۱۰ و ۱۳۱۱
از طرف هیئت علمی اعزامی موزه لوور انجام گرفته است - در پائین ترین
طبقه خاك آنها سفالهایی از نوع ظروف مكشوفه در تپه ماقبل تاریخی
تخت جمشید و قدیمترین نمونه های ظروف شوش بدست آورده اند .

ظروف كامل و سالم در يك طبقه بالانتر كشف گردیده سبوه های
دهانه گشاد و گرد از آنجمله است كه نقوش آنها به نقوش طرفهای دوره
دوم شوش شباهت داشته مربوط به ۳۰۰۰ الی ۲۵۰۰ سال پیش از میلاد
مسیح میباشد (شماره ۲۸۰ و ۲۸۲ و ۲۹۰) .

در دوره بعدی ظروف سه پایه (شماره ۲۷۰ و ۲۷۱) شبیه
آنهاست كه در ارستان پیدا شده مشاهده میگردد - تاریخ تقریبی این ظروف
بین ۱۸۰۰ تا ۲۵۰۰ سال پیش از میلاد مسیح میباشد .

پس از این دوره ظروف منقوشی بدست میآید كه نقوش آن يك
قسمت گل و بوته و قسمت دیگر نقوش هندسی بوده تاریخ آنها بین ۱۴۰۰
تا ۱۸۰۰ پیش از میلاد مسیح است (شماره ۲۵۹ و ۲۶۱) .

بوده است . ضمناً معمول بودن تزئینات و اشکال مشابه درنواحی مزبور بخوبی مشهود میگردد مثلاً دو شئی مفرغی که میتوان آنرا تبر یا گرز نامید آنکه بشماره ۸۶۰ است درشوش بدست آمده متعلق بحدود ۲۹۰۰ سال پیش از میلاد میباشد و دومی که شماره آن ۱۴۹۵ باشد قریب هزار سال جدید تر بوده در لرستان کشف گردیده است همچنین دو ظرف شماره ۸۶۵ و ۸۶۶ هر دو متعلق بحدود ۳۵۰۰ سال پیش از میلاد میباشد منتها ظرف اولی در تل با کون نزدیک تخت جمشید و دومی درشوش پیدا شده است . در قفسه های کوچک پای دیوار هم قطعات سفالهای کونا کون که در محلهای تاریخی مختلف ایران بدست آمده بمعرض نمایش گذارده شده با ملاحظه آنها شباهت نقوش و تزئینات ظروف سفالی قدیم بخوبی مشاهده میگردد .

این قفسه های مقایسه بخوبی هم آهنگی تمدن ایرانرا با همه بسط و وسعتی که در هزاره چهارم پیش از میلاد داشته نشان میدهد .

پس از بازدید قفسه های مقایسه اگر قسمت وسط دوحیاط را ملاحظه نمایند آثار مکشوفه در لرستان را مشاهده خواهند نمود و اگر مستقیم به طرف حجاری تخت جمشید بروند دنباله آثار ماقبل تاریخی موزه ایران باستان یعنی اشیاء مکشوفه در گرگان (استرآباد) و دامغان و آذربایجان را که در قفسه های جدا گانه چیده شده ملاحظه خواهند نمود و نظر باینکه اشیاء مکشوفه در لرستان و تمدن وسیع آنجا از لحاظ تاریخی بیش از آثار نقاط دیگر بدوره هخامنشی نزدیک و مرتبط است لذا بهتر اینطور بنظر میرسد که در این راهنما ابتدا بقیه اشیاء ماقبل

شکل ۲

مجسمه شیرسفالی که در شوش کشف گردیده است

استاد غلامعلی عتیقه جو که یکی از استادان قدیم حفاری است در سال ۱۳۱۶ بدست آمده بطور کلی از گل نسبتاً خشن قرمز رنگ یا سرخ روشن تهیه گشته از آن ظروفی شبیه به کاسه های بزرگ (شماره ۶۰۹ و ۶۱۰ و ۶۱۳) و پیاله ساخته بوده اند .

این سفالها تا حدی شبیه ظروفی است که توسط دکتر ا . اشمیت در اناطولی پیدا شده و متعلق به ۱۵۰۰ سال تا ۱۲۰۰ سال پیش از میلاد مسیح میباشد از این شباهت اینطور استنباط میشود که در ادوار قدیم یعنی حدود ۱۵۰۰ سال پیش از میلاد مسیح بین مردم ساوه و اقوام هیت روابط ممتدی برقرار بوده است و همین نظر درباره ظروف متعددی که در آذربایجان کشف شده و ذکر آن خواهد آمد نیز صدق مینماید .

ظرف سفالی خاکستری رنگ (شماره ۶۱۱) شبیه ظروف خاکستری رنگ مکشوفه در سلیک و تپه گیان با قطعات شمشهای مفرغی نیز در کله دشت ساوه بدست آمده است .

ققشه شماره ۷

محتوی اشیاء مکشوفه در تپه حصار دامغان کاوشهای ۱۳۱۰ تا ۱۳۱۲

در نتیجه کاوشهای دکتر اشمیت در محل معروف به تپه حصار نزدیک دامغان مجموعه مفصلی از ظروف عالی و ظریف بدست آمده که قدیمترین آنها دارای نقوش هندسی است (شماره ۳۳۳) پس از آن شکل حیوانات بر روی ظروف رسم شده (شماره ۳۲۰ - ۳۹۵) سپس اشکال حیوانات را طوری تغییر و تبدیل داده اند که تشخیص نمیتوان داد

تاریخ در سایر نقاط ایران توضیح سپس بذکر تمدن و آثار مکشوفه در لرستان پرداخته شود .

قفسه شماره ۶

محتوی اشیاء مکشوفه در تپه‌های معروف به تورنگ تپه و شاه تپه واقع در دشت گرگان متعلق به ۱۵۰۰ تا ۱۲۰۰ سال پیش از میلاد .

كاوشهای علمی که توسط هیئت علمی دانشگاه پنسیلوانی در سال ۱۳۱۰ در تورنگ تپه انجام گرفت و كاوشهای علمی دیگر که از طرف پروفیسور آرن دانشمند معروف سوئدی در سال ۱۳۱۲ در شاه تپه بعمل آمد منجر به کشف ظروف سفالی خاکستری تیره رنگ بسیار ظریف و خوش طرحی گردید (شماره ۳۰۰ و ۳۱۸) .

این ظرفها متعلق بحدود ۱۵۰۰ سال پیش از میلاد مسیح بوده شباهت کاملی بظرفهای خاکستری رنگ مکشوفه در دامغان و تپه سبلک دارد .

در تورنگ تپه علاوه بر ظروف سفالی فوق الذکر اسلحه مفرغی و يك عده مجسمه های كوچك از گِل سرخ ارنوع بتهای مورد پرستش ساكنین جزایر دریای اژه پیدا شده بدین لحاظ میتوان انگاشت که مردمان نواحی شمال چین عزیمت بنواحی ساحلی و جزایر دریای اژه از جنوب دریای خزر عبور نموده مدتی در ناحیه گرگان سکونت داشته اند .

در قسمت بالای این قفسه اشیائیکه از محل موسوم به کله دشت نزدیک ساوه بدست آمده مشاهده میشود اشیاء مزبور ضمن كاوش تجارتی توسط

تمدن آخری آن می باشد و با احتمال قوی متعلق به قبائل نواحی شمالی است که ذکرشان گذشت در دو قفسه کوچک پای دیوار ظروف كوچك و اسلحه و مهر و مجسمه های كوچکی که در تپه حصار بدست آمده بمعرض نمایش گذارده شده است .

قفسه شماره ۸

محتوی اشیاء مكشوفه در آذربایجان .

در آذربایجان تا کنون هیچ كاوش علمی انجام نگرفته لکن در نتیجه خرید بعضی اشیاء و حفاری تجارتنی مفیدی که در نواحی غربی آذربایجان معمول گشته اطلاعات قابل توجهی از تمدن بسیار قدیم آنجا بدست آمده است .

بطوریکه ضمن اشیاء این قفسه ملاحظه میشود لوازم آرایش از استخوان (شماره ۶۶۸ و ۶۷۰) و سنگ چخماق متعلق به هزاره چهارم پیش از میلاد در آذربایجان کشف شده است سنگ سیاه (شماره ۶۷۵) شبیه به کیف زنانه در وسط قفسه دارای نقوش جالب توجه بوده از اشیائی است که در هزاره سوم پیش از میلاد ساخته اند و در تشریفات مذهبی بکار میرفته یقیناً به معبدی تعلق داشته است - ممکن است این شیئی را در حدود ۲۷۰۰ تا ۲۵۰۰ سال پیش از میلاد مسیح در بین النهرین ساخته بعداً آنرا به آذربایجان آورده باشند - تمدن هیتها که در آسیای صغیر رواج داشته در حدود ۱۵۰۰ الی ۶۰۰ سال پیش از میلاد در آذربایجان نیز

(شکل ۳۳۱-۳۴۶) نکته قابل توجه اینست که روی ظروف مکشوفه در تپه سیلک که در حاشیه چین خوردگی و فرورفتگی مرکز فلات ایران واقع است شکل پرندگان آبی (قفسه شماره ۱ ظرف شماره ۱۰) نموده شده و بر روی ظروف تپه حصار که در پای کوهستان البرز واقع گشته غالباً شکل ببر و پلنگ دیده میشود.

مردمان نواحی شمالی که باین حدود مهاجرت کرده اند بعداً با ساکنین اصلی تپه حصار مخلوط شده ظروف سفالی سیاه رنگی را که مورد استفاده شان بوده با خود آورده در آنجا هم معمول نموده اند (شماره ۳۶۳) نمونه های این ظروف در تپه سیلک و تورنگ تپه و تپه کیان قبلاً مشاهده و شرح داده شده است - در این دوره از تمدن تپه حصار اشیاء مفرغی بطرز عادی معمول و مورد استفاده بوده لکن از وجود آهن هنوز خبری نداشته اند سنجاق مفرغی شماره ۳۹۲ که بر انتهای آن مجسمه کوچک یک نفر زارع در حال شیار بادوگاو دیده میشود شایسته دقت و توجه خاص است .

در آخرین طبقه باستانی تپه حصار نکته که جلب توجه میکند اینست که اشیاء مرمری و ظروف مختلف و صفحات مرمر که روی پایه قرار داشته از نظر امور مذهبی بکار میرفته در عرض هم و در همان طبقه خاک پیدا شده است - ظرف مرمری لوله دار (شماره ۳۷۳) و تنگ سفال ظریف و زیبا (شماره ۳۶۳) از نمونه های خوب این ظروف بشمار میرود ساکنین اولیه تپه حصار یقیناً بطور بدوی نمیزیسته دارای زندگی مسکونی بوده اند - اسلحه هایی که در آنجا بدست آمده (شماره ۳۹۱) مربوط بدوره

قفه شماره ۹ وقفه‌های طرفین آن

محتوی اشیاء مکشوفه در لرستان و کردستان

رشته کوهستانهای زاگرس شامل لرستان و کردستان کنونی در قدیم مقرطوایف معروف به کاسپی ها - کوسی ها - کاسیتها بوده است و در همان هنگام ظاهراً مدت زمانی تحت لوای حکومت عده از بزرگان آریائی قرار داشته که پیش از مدیها و پارسیها بفلات ایران وارد و مستقر گردیده بودند و بطوریکه میدانیم اقوام متعدد آریائی قبل از آنکه مدیها و پارسیها وارد ایران شوند (در حدود ۹۰۰ سال پیش از میلاد) در داخل فلات ایران نفوذ یافته بودند.

اقوام کاسیت در مدت ۶ قرن از سال ۱۷۶۱ تا سال ۱۱۸۵ پیش از میلاد بر بابل نیز تسلط بافته بودند و بقایای موجود تمدن ایشان بیشتر به آثار ملت‌های آسیای صغیر و بین النهرین شباهت دارد.

کاوشها و تحقیقات علمی اولین بار در خاک لرستان توسط آقای گدار مدیر باستانشناسی ابران بعمل آمده شرح آن در شماره ۱۷ مجله صنایع آسیائی مندرج است بعداً در سال ۱۳۱۴ آقای گیرشمن نماینده موزه لوور در محلهای باستانی معروف به تپه جمشیدی و بادره نزدیک نهاوند کاوشهای مختصری نموده ظروف سفالی از نوع ظروف مکشوفه در تپه گیان نهاوند و شوش بدست آورده دکتر اشمیت امریکائی نیز در سالهای ۱۳۱۵ تا ۱۳۱۷ در کوه دشت نزدیک دلفان کاوشهایی انجام داد در نتیجه این حفاریها مقدار فراوانی اشیاء مفرغی بدست آمده که بندرت اشیاء زرین و سیمین هم بین آنها دیده میشد. اشیاء اخیر الذکر

نفوذ یافته آثار بارز این نفوذ بر روی آثار و اشیاء مکشوفه آنجا محسوس و هویدا است (ارتباط بین اشیاء مکشوفه در ساوه با آثار هیتها را سابقاً اشاره نموده ایم) برای نمونه دوطرف قرمز رنگ با نقوش رنگین (شماره ۶۳۱ و ۶۳۹) را ذکر میکنیم که با آنچه دکتر اشمیت ضمن کاوشهای خود در آلیشار واقع در اناطولی بدست آورده و متعلق به ۱۵۰۰ الی ۱۳۰۰ سال پیش از میلاد مسیح است شباهت کامل دارد .

ظروف سفالی مهم و خاکستری رنگ (شماره های ۶۳۳ و ۶۳۴ و غیره) که قابل مقایسه با ظروف مکشوفه در سسلیک و تپه حصار بوده جنس آن خشن تر است و همچنین اسلحه مفرغی بسیار خوش ساخت و عالی (شماره های ۶۴۵ و ۶۴۷) در میان اشیاء مکشوفه آذربایجان موجود و بهتر کیفیت تمدن باستانی آن دیار را معلوم میسازد لوحه مدور مفرغی دارای نقش گیلگاهش (شماره ۶۵۱) که دوحیوان وحشی را بادست گرفته مشغول رام کردن و اهلی نمودن آنهاست محققاً زبنت بخش وسط يك سپر بوده میتوان گفت که در حدود قرن ۷ و ۸ پیش از میلاد در آذربایجان ساخته شده باشد .

اکنون که شرح اشیاء ادوار ما قبل تاریخی نقاط مختلف ایران گذشت بذکر آثار مکشوفه در لرستان و حدود کرمانشاهان (این ناحیه در تواریخ بنام زا کرس خوانده شده است) که در تالارین دوحیاط داخلی به معرض نمایش گذارده است میپردازیم و پس از آن آثار دوره هخامنشی موجود در موزه ایرانبستان را توضیح خواهیم داد .

ناحیه مزبور جهت پرورش اسب چندان مساعد نبوده از قرار معلوم مردم زراعت بیشه آرامش طلبی در آنجا سکونت داشته اند.

بطور کلی درجه قدمت این اشیاء بین حدود ۵۰۰ سال پیش از میلاد تا دوره هخامنشی میباشد تزئینات آنها در ابتدا بشیوه صنایع بین النهرین بوده بعداً تحت تأثیر صنایع آشور قرار گرفته سپس جنبه نازک کاری و ظرافت آن زیاد تر شده دست آخر در صنعت درخشان عهد هخامنشی بکلی مستهلك گشته است و علاوه بر این قسمت پیدایش آهن و عمومیت یافتن آن باعث شده که تهیه اشیاء و ادوات مفرغی و اسرار خاص این صنعت وسیع کاملاً متروک و فراموش گردد.

عهد هخامنشی از ۵۵۸ تا ۳۳۱ پیش از میلاد مسیح

در اواخر قرن ششم پیش از میلاد مسیح قوم پارس که یکی از اقوام آریائی ساکن ایران بود دولت بزرگ وسیع و مقتدری در آسیا تشکیل داد حدود خاک این دولت بر روی الواح سنگی و فلزی که در روی دیوارها احداث یا در زیر کاخهای آندوره نهاده شده بود ذکر گردیده است نمونه هائی از این الواح هم اکنون در موزه ایرانباستان موجود بوده شرح آن در این راهنما خواهد آمد.

این دولت همان دولت معروف هخامنشی است که پایتخت و مرکز عمده آن یکی شهر پارسه معروف به تخت جمشید و دیگری شوش بوده است - اغلب اشیاء دوره هخامنشی که در موزه ایرانباستان بمعرض نمایش گذارده شده از این دو محل بدست آمده است.

توسط قسمتی از طوائف کاسیت تهیه میشده که به پرورش اسب جهت آشوریان مشغول بوده در این قسمت پیشرفت و توسعه زیاد نصیبشان گردیده است .

قسمت عمده اشیاء مفرغی مزبور در دشتهای مرتفع یعنی همان محلّهاییکه رمه های اسبانرا نگاهداری و تربیت میکردند بدست آمده شامل آلات وادوات مختلف میباشد بین آنها اسلحه های گوناگون از قبیل کارد و خنجر و سر نیزه و بیکان و سرگز و تبر موجود است که مجموعه زیبایی از آنها را در دو قفسه کوچک در قسمت آثار ارستان بمعرض نمایش گذارده اند .

قطعات مربوط به زین و برگ اسب از قبیل حلقه - آویز - زنگهای کردن حیوانات - دهانه های متعدد و همچنین لوازم زینت مردم آن زمان مانند کردن بند و کوشواره و دست بند و آویز و سنجاق قفلی و سنجاقهای مختلف در دو قفسه کوچک دیگر این قسمت دیده میشود .

طروف مفرغی مربوط بانجام تشریفات مذهبی یا غیر آن و بتهایی که مظهر الهه باخدای بزرگ گله ها و مغلوب کنندنده حیوانات سمیع یعنی یهلوان افسانه معروف که کیلگامش مینامیدند ضمن اشیائیکه در قفسه بزرگ به معرض نمایش گذارده اند بنظر میرسد .

تعداد زیادی هم سنجاقهای سر پهن دیده میشود که نذر معبد کرده بودند و روی صفحه سر آنها صحنه های مذهبی تعبیه شده است این سنجاقها بطور واضح تأثیر صنعت سومری را مینمایاند و عموماً آنها را در معبدی که در ناحیه کوهستانی کوه دشت واقع بوده بدست آورده اند

شکل ۳

قسمتی از نقش برجسته تخت جمشید درموزه ایرانیستان که ریزه کاری
و ظرافت صنعت دوره هخامنشی را روی غلاف خنجر مخصوص
داریوش مینمایاند .

درو حله نخست پس از آخرین قفسه آثار ماقبل تاریخی نقش برجسته سنگی بردیوار رو برو مشاهده میگردد - این نقش برجسته ضمن خاک بردارهای سال ۱۳۱۵ در قسمت جنوب شرقی صفه تخت جمشید بردیوار یکی از حیاطهای کوچک زمان داریوش کشف گردیده است - در این نقش داریوش بر اورنگ شاهی نشسته خشایارشا پسر و ولیعهدش پشت سروی ایستاده و بروی شاه یکی از بزرگان کشور که از اهالی مد است بالباس مدی در کمال احترام و کرنش ایستاده پشت سرو ولیعهد دوفراز خاصان شاه ایستاده اند که فردوم آنها اسلحه دار خاص پادشاه بوده با سلاح مخصوص شاه و جلد کمان و خنجر دیده میشود - در پشت سر شخص اخیر دوفرنیز دار و در طرف مقابل یک نفر نیز دار و یک گماشته حامل ظرف عود با اسپند برای دوعدد عود سوز که جلو شاهنشاه است ایستاده اند .

نقش غلاف خنجر مخصوص شاه که بر کمر اسلحه دار خاص شاهنشاه است برای تشخیص درجه استادی و ظرافت کاری صنعتگران آزمون نمونه خوبی بوده شایسته دقت و توجه مخصوص میباشد (شکل ۳)

این مجلس حجاری در زیر نقش سایبان سلطنتی واقع بوده قسمتی از نقش چنین سایبانی را روی قطعه نقش برجسته نزدیک پنجره (شماره ۲۰۰۲) بمعرض نمایش گذارده اند شاید قطعه نقش برجسته مزبور نیز در اصل بر بالای همین حجاری بزرگ نصب بوده که بعداً بمحل دیگری در تخت جمشید انتقال یافته است .

بعد از نقش برجسته بزرگ بر روی دیوار بدنه کاشیکاری عهد هخامنشی دیده میشود (شماره ۲۰۰۱) این بدنه کاشیکاری از کاشیهائی

تا حبشه از هندی تا سارد که آهورامزدا بمن عطا کرده است او که بزرگترین خدایان است آهورامزدا من و خاندان مرا پاس دارد . ۲

این الواح درون جعبه سنگی که هم اکنون پهلوی آنها است در زیر گوشه دیوار تالار مرکزی کاخ آپادانا داخل خشتهای دیوار بوده جعبه سنگی دیگری با الواح زر و سیم نظیر همین الواح در گوشه دیگر تالار مزبور بدست آمده است که اکنون در موزه سلطنتی نگهداری میشود.

بعد از این قسمت چند قطعه نقش برجسته (شماره های ۲۰۰۶ - ۲۰۰۷ - ۲۰۰۸) بر روی دیوار نصب و نزدیک آن قسمتی از ازاره سنگی جلو ایوان کاخ کوچک داریوش (تالار آئینه) بمعرض نمایش گذارده شده است (شماره ۲۰۰۹) و پس از آن قسمتی از سرستون بزرگی که دارای سر انسان و تنه حیوان بوده با ریش مجعد و بلند دیده میشود برای اطلاع بیشتر از چگونگی وضع اصلی این قطعه سرستون خوبست آنرا با سرستون کامل و کوچکتری که دارای دو سر گاو بوده بر بالای ستونی از سنگ سیاه روبروی همین قطعه سرستون در وسط تالار نصب شده مقایسه نمایند تا بهتر بتوان استنباط نمود که قطعه سرستون نامبرده نیز در ابتدا دارای دو سر انسان در دو طرف بوده و بر بالای ستونهای بزرگتر کاخهای تخت جمشید قرار داشته است قطعه سرستون مزبور در ویرانه های ایوان جنوبی کاخ سه دروازه کشف و بموزه ایران باستان آورده شده است .

یکی از بهترین نمونه های ظرافت کاری و ریزه کاری حجاریهای تخت جمشید پلکان سنگی کوچکی است که در همین مکان پهلوی قطعه

خوب احداث نمودم بفرمان داریوش پدرم و به لطف آهورامزدا من این چیز ها را احداث نمودم آهورامزدا و همه خدایان مرا و پادشاهی مرا نگهداری کنند .

بعد از این آثار در نزدیکی پنجره سه لوح سنگی با کتیبه مطول بزبانهای فرس قدیم و بابلی بمعرض نمایش گذارده اند مطالبی که روی آنها نگاشته شده نزدیک بیکدیگر بوده ترجمه تقریبی متن آنها ذیلاً نقل میگردد :

« خدای بزرگی است آهورامزدا که این زمین را آفرید که آن آسمانرا آفرید که مردم را آفرید که بمردم آسایش داد که به خشایارشا پادشاهی داد یگانه پادشاه از میان مردم بسیار و یگانه فرمانروا از میان مردم فراوان من (هستم) خشایارشا شاه بزرگ شاه شاهان شاه کشور - های قبایل متعدد شاه این مرز و بوم پهناور که تا مسافت زیاد وسعت دارد پسر داریوش شاه هخامنشی پارسی و پارسی زاده آریا و آریائی نژاد خشایارشا شاه میگوید بخواست آهورامزدا اینها کشورهائی است که بیرون از پارس من بر آنها پادشاهی میکردم بر آنها فرمانروا بودم آنها برای من باج میآوردند هر چه فرمان میدادم آنها عمل مینمودند امر من بر آنها جاری بود : مد - خوزستان (عیلام) - آراخوزی (رخیج) ارمنستان - دراترین - پارت (خراسان) - آری - باختر - سغد - خوارزم بابل - آشور - سرزمین ساتاگادها - سرزمین سارد - مصر - یونانیان ساکن جزایر و ساحل - مردم ماکا - عربستان - گاندارا - کشور هند - کاپادوکیه مردمان دها - سکاها ی آمو - سکاها ی تیزخود - سکودرا - مردم آکوکا پوتیتها - حبشی ها -

سرستون دارای سر انسان بمعرض نمایش گذارده شده است این پلکان در جنوب حیاط كوچك جنوبی كاخ سه دروازه واقع گشته وسیله ارتباط این كاخ با راهروی كه بكاخ كوچك خشایارشا و كاخهای دیگر میرفته بوده است طرف خارجی دیواره پلکان نقوش سربازان هخامنشی كه مسلح به نیزه و كمان و تركش بوده و همگی دارای لباس متحدالشكل میباشند نموده شده و طرف داخلی دیواره پلکان نقوش خدمتگزاران مخصوص كاخ در حال بردن غذا دیده میشود نقش خدمتگزاران در حال بردن غذا برای شاهنشاه موضوعی است كه بر روی ازاره تمام پلکانهای كاخهای كوچك تخت جمشید بطور مكرر حجاری نموده اند .

قطعه كوچکی از نقش برجسته سنگی شامل سر و كله یكنفر حبشی از نمونه های نادر حجاری های تخت جمشید است كه در آن سعی نموده اند قیافه اصلی یكنفر آنطور كه هست نموده شود - نقش برجسته سنگی كه طرف دیگر پلکان فوق واقع گشته بدنه آستانه یکی از اطافهای كوچك مغرب كاخ كوچك داریوش بوده كه از محل خود به پائین تخت جمشید افتاده و شكسته شده روی آن صورت مردی در حال خفه كردن شیر با یكدست كه بدست دیگر نیز دشنه گرفته است دیده میشود - این نقش برجسته نمونه از نقوشی است كه بطور متعدد در آستانه های تخت جمشید حجاری گردیده است .

بر دیوار بالای پلکان كتیبه كاشی بخط میخی بزبان فرس قدیم نصب گشته كه ترجمه متن آن از اینقرار است .

«میگوید خشایارشا شاه بزرگ از لطف آهورامزدا من بسی چیزهای

بزمان هخامنشی را بمعرض نمایش گذارده اند که اغلب آنها از تخت جمشید آورده شده است .

در وحله اول قسمت نسبتاً کاملی از یکی از کوچکترین ستونهای تخت جمشید در وسط تالار مشاهده میشود (شکل ۴) پایه و قسمت سرستون مطابق آنچه بوده در اینجا بمعرض نمایش گذارده شده لکن البته از ساقه ستون فقط يك قطعه برای نمونه ونمایش تمام ستون نصب گردیده است این ستون رو بهمرفته درابتدا بیش از هفت متر بوده بفرض یافتن تمام ساقه نمایش گذاردن آن با ارتفاع اصلی در موزه میسر نبوده بطوریکه گفتیم يك قطعه از ساقه آن برای نمونه انتخاب و نصب گشته است درتخت جمشید ستونهای زیاد به ابعاد خیلی بزرگتر وجود داشته (مثلاً قطر ستونهای دیگر تخت جمشید بیش از چهار و پنج برابر قطر این ستون بوده است) که چند عدد آنها هنوز سر پا باقی است .

برای نمونه و مثال قطعه سر ستون كوچك شكسته را (شماره ۲۰۱۵ مکرر) که هنگام آبادی و سلامت دارای دوسر شیر بوده کنار دیوار طرف راست روی يك ته ستون سنگی قرار داده شده است ذکر مینمائیم - اگر پنجه شیر این سرستون را با پنجه سنگی بزرگی که روبروی آن در طرف دیگر تالار بمعرض نمایش گذارده شده (شماره ۲۰۱۴) مقایسه کرده تمام سرستون بزرگ دارای دو سر شیر که این پنجه قسمت خیلی کوچکی از آنست در نظر مجسم نمائیم تا حدی میتوان بچگونگی سر ستونهای بزرگ تخت جمشید که بر بالای ستونهای عظیم آنجا قرار داشته پی برد - هم اکنون سیزده عدد از اینگونه ستونها

خشیارشا شاه میگوید هنگامی که من فرمانروا شدم برخی از این ملتها طغیان کردند آنوقت آهورامزدا مرا یاری نمود بخواست آهورامزدا من ایشان را مغلوب نمودم و ایشانرا بجای خود نشانیدم برخی دیگر از این ملتها دیوانرا میپرستیدند بخواست آهورامزدا معابدشانرا از بیخ برکندم و فرمان دادم که دیوان را دیگر نپرستند آنجا که دیوانرا میپرستیدند من بیرستش آهورامزدا و آرتای بزرگ و ادارشان کردم هرکاری که بد انجام گرفته بود من آنرا درست کردم - آنچه من کردم تمامرا بخواست آهورامزدا انجام دادم. آهورامزدا مرا یاری کرد تا این کار را باتمام رسانیدم.

ای کسی که پس از این خواهی آمد اگر چنین اندیشی که میخواهی در زندگانی سعادتمند بوده هنگام مرگ با آرتا باشی در دستورهایی که آهورامزدا قرارداده استوار باش و آهورا مزدا و آرتای بزرگ را نیایش نما که هر کس در دستورهایی که آهورامزدا قرار داده استوار باشد و آهورامزدا و آرتای بزرگ را بیرستد در زندگانی سعادتمند بوده هنگام مرگ با آرتا خواهد بود.

خشیارشا شاه میگوید آهورامزدا من و خاندان من و کشورم را از شر یلیدی حفظ نماید این است آنچه از آهورامزدا التماس دارم آهورامزدا آنرا اجابت کند.

این الواح سنگی در سال ۱۳۱۶ در یکی از اطاقهای جنوب شرقی صفه تخت جمشید قسمت منسوب به سرباز خانه یائین کوهستان رحمت پیدا شده است.

پس از الواح در کنار و وسط تالار قطعات مختلف آثار مربوط

در کاخ آپادانای تخت جمشید بر سر پاست (کاخ آپادانا جمعاً ۷۲ ستون که ارتفاع هر کدام ۱۷ متر بوده داشته است) .

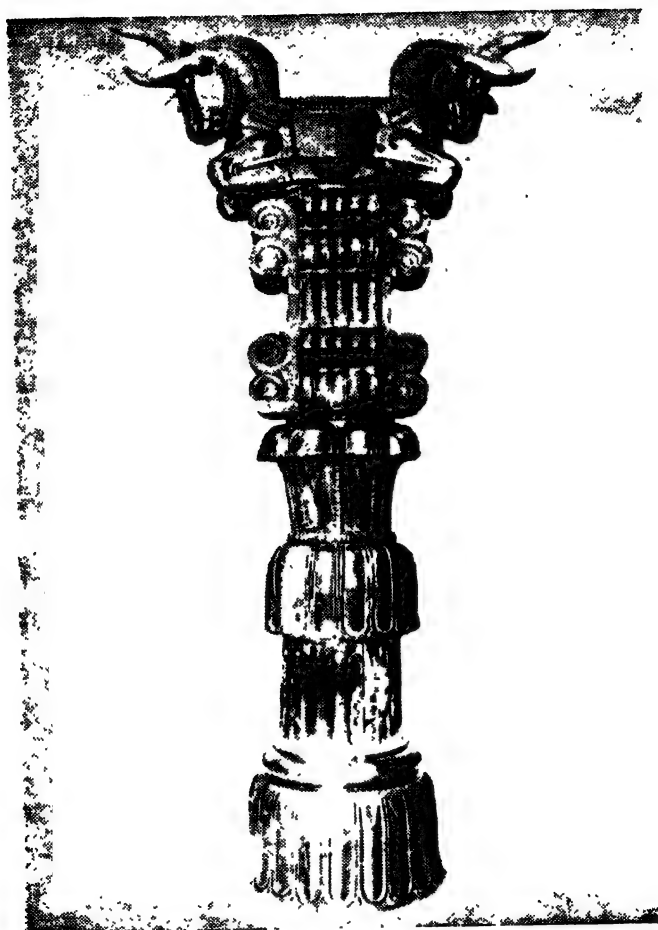
قفسه شماره ۱۰

در این قفسه اشیاء گوناگون دوره هخامنشی که از نقاط مختلف بدست آمده بمعرض نمایش گذارده شده است بین آنها اشیاء زیر مشاهده میگردد :

مجسمه مفرغی کوچک بز کوهی (شماره ۲۱۷۲) که در سال ۱۳۲۲ برای موزه خریداری شده و از قرار معلوم در فارس بدست آمده است .

دو اسب کوچک مفرغی (شماره ۲۲۰۷) که سازنده آن حال ناخت و چهار نعل را بطور بسیار نیکوئی از کار در آورده است - این دو اسب ضمن خاکبرداریهای تخت جمشید پیدا شده و در ابتدا به عرابه پیوسته بوده که عرابه آن را بدست نیاورده اند .

سه عدد بشقاب نقره که قسمتی از آنها با طلا زینت یافته و ساخت آنها بسیار عالی است (شماره ۲۰۶۹ و ۲۴۲۰ و ۲۴۲۱) دو عدد این بشقابها که کارشان بیشتر بهم شباهت دارد در تخت جمشید پیدا شده است کردن بند طلای زیبایی (شماره ۲۹۲۲) که در بهبهان پیدا کرده اند ظروف کاشی و مرمری مختلف - آجرهای کاشی که در ویرانه های شوش پیدا شده است - ورقه طلا دارای نقوش برجسته که روپوش یکی از درهای چوبی تخت جمشید بوده است (شماره ۲۱۷۳) خنجر بزرگ آهنی

شکل ۴

ستون عهد هخامنشی از آثار تخت جمشید در موزه ایران باستان

آخرین نمونه آثار عهد هخامنشی موزه ایرانباستان مجسمه سه شیر مفرغی متصل بهم است که در قفسه کوچک مخصوص بعد از قفسه ظروف سنگی مصری دیده میشود - این مجسمه ظاهراً پایه گلدان یا چیز دیگری بوده و در هر حال جزء اشیاء نفیس و اثنایه مخصوص تزئین کاخهای هخامنشی بوده که در تخت جمشید بدست آورده اند. در شکافهای پشت کردن و تنه مجسمه های مزبور که اکنون خالی میباشد در قدیم زر یا سیم قرار داشته است.

آثار دوره اشکانی (۲۴۸ پیش از میلاد تا ۲۲۷ بعد از میلاد مسیح)

بطوریکه خوانندگان محترم کم و بیش اطلاع دارند در سال ۳۳۱ پیش از میلاد داربوش سوم آخرین شهریار دودمان هخامنشی مغلوب لشکریان اسکندر مقدونی گردید - اسکندر میخواست تمدن ایران را با تمدن یونانی توأم و مخلوط نماید و شهرهائی هم بنام خود در ایران ایجاد نمود لیکن تقدیر با تدبیر او نساخت - چند سال بعد از فتح کشور شاهنشاهی هخامنشیان در بابل مریض شده فوت نمود - کشور پهناور وی مختل گشته بهم خورد لیکن با این همه تمدن مشرق زمین تا یکی دو قرن اثراتی از تمدن یونانی را اقتباس نمود - مجسمه بزرگ مفرغی که در شمی از توابع ایذه (مال امیر) در خاک بختیاری کشف گردیده نمونه از تمدن آثرمان ایران است که تأثیر تمدن یونان در آن مشهود میباشد - این مجسمه متعلق بدوره اشکانی بوده از بعضی جهات مخصوصاً سر آن سبک کار صنعتگران یونانی را نشان میدهد (شکل ۵) مجسمه مزبور با قطعات مجسمه های

منحصری که در تخت جمشید کشف گردیده است (شماره ۲۱۲۴) وزنه سنگی دارای نوشته بنام داریوش (شماره ۲۱۲۲) و زینت آلات زر و اشیاء مختلف دیگر.

در قفسه های کوچک نزدیک دیوار نیز اشیاء چندی از دوره هخامنشی و عهد بابل جدید که بلافاصله پیش از عهد هخامنشیان بوده بنظر میرسد در قفسه اولی چند ظرف سفالی و ظروف کار فنیقیه که از خمیر شیشه ساخته شده و ظاهراً جای عطر بوده است دیده میشود - کلیه این ظروف با مجسمه های کوچک حیوانات مختلف که در این قفسه گذارده اند در شوش بدست آمده است.

در قفسه دوم لوح نقره دارای کتیبه میخی به زبان دیده میشود (شماره ۲۲۱۲) این لوح و لوح دیگری از زر بهمین کیفیت در همدان بدست آمده متن کتیبه آنها با الواح زر و سیم مکشوفه در تخت جمشید که شرح آنها گذشت یکی و عین یکدیگر میباشد. لوح زر همدان اکنون در موزه سلطنتی نگهداری میشود.

مجموعه از مسکوکات دوره هخامنشی نیز در همین قفسه بمعرض نمایش گذارده شده است.

بعد از این قسمت در قفسه شماره ۱۱ ظروف سنگی مختلف که تماماً در مصر ساخته شده و در تخت جمشید بدست آمده است دیده میشود سبوی بزرگ آبی رنگ که در وسط این قفسه دیده میشود از لاجورد مصنوعی ساخته شده است بعضی از این ظروف دارای کتیبه بخط میخی و خط و زبان مصری (هیروگلیف) بنام شاهنشاه هخامنشی بوده است.

دیگر مفرغی که کم و بیش از این مجسمه کوچکتر بوده و سرهای مجسمه مرمری که ذکر خواهیم نمود در تپه نزدیک شمی که آرامگاهی مربوط بدوره اشکانی بوده کشف گردیده است .

سلسله ایرانی نژادی که بعد از اسکندر بر ایران سلطنت نموده همان سلسله اشکانی است که تسلط یونانیانرا از کشور ایران بر انداخت ولی نسبت به تمدن یونان نظر محالفی نداشته بلکه سلاطین این سلسله خود را محب یونان میخواندند و بدین لحاظ صنایع ایران در دوره اشکانی توأم با تأثیر و نفوذ تمدن یونان گردیده است .

قفسه شماره ۱۴

بعد از مجسمه مفرغی بزرگ اشبائیکه در نقاط مختلف ایران بدست آمده و تماماً متعلق بدوره اشکانی است بنظر میرسد - بین آنها يك سر مجسمه كوچك زن (شماره ۲۲۱۶) که از تل زباب نزدیک فسا بدست آمده و همچنین پای مرمری بسیار زیبایی که از مرمر و کار یونان بوده در شوش پیدا شده است (شماره ۲۰۳۳) دیده میشود غیر از این دوشی آثار دیگر در این قفسه هست که مستقیماً از یونان نیامده لکن پیروی کار یونانیانرا در صنایع دوره اشکانی بخوبی مجسم میسازد - سر كوچك زن (شماره ۲۰۸۹) که در شوش پیدا شده و سر مرد باریش مختصری که در شمی کشف گردیده (شماره ۲۰۸۷) هر دوی آنها از مرمر و به سبك و تقلید کار یونانیان است - مجسمه كوچك مفرغی که آنهم در شمی پیدا شده (شماره ۲۰۹۰)

شکل ۵

سرمجسمه مفرغی عهد اشکانی که در شمی بدست آمده است

دوره ساسانی (۲۲۶ تا ۶۵۱ پس از میلاد)

اردشیر بابکان در سالهای ۲۲۴ تا ۲۲۸ میلادی اردوان پنجم و پسرش ارتاوازاد آخرین شهریاران اشکانی را مغلوب ساخته سلسله ساسانی را که ازدود مان پاك و خالص ایرانی است تأسیس نمود در دوره ساسانیان که تا سال ۶۵۱ بعد از میلاد امتداد یافته و منتهی به ظهور دین حنیف اسلام و فتح ایران بدست اعراب گردیده است آثار تمدن و آداب و رسوم بیگانه که در ایران معمول شده و مورد پسند ایرانیان نبود بتدریج منسوخ گشته از میان رفت و ملیت ایران و اخلاق و عادات ایرانیان خصوصاً کیش قدیم ایران که بعقیده اردشیر بنای سلطنت و مملکت داری بر آن استوار است احیا و تجدید شد - از لحاظ صنعتی نیز عوامل معماری و صنایع ادوار پیشین و باستانی ایران با صنایع جدیدی که در نتیجه غلبه اسکندر و حوادث بعدی آن وارد ایران و سایر کشورهای مشرق زمین شده بود آمیخته گردید و بمقتضای ارتباط و وسائل مادی و تأثیر صنایع مختلف کشور های دیگر صنعت دوره ساسانیان توسعه یافته کیفیت مخصوصی پیدا کرد.

برائر موقعیت خاص ایران که بین سه کشور معظم آن زمان یعنی روم شرقی و چین و هندوستان واقع شده بود این کشور محل تلاقی و ارتباط ذوق و قریحه صنعتگران مختلف گشته بگفته دارمستقر جایگاه مبادله ذوق بشر بشمار میرفته در مدت چهار قرن مرکز صنعت آن عهد بوده است بطوریکه در هر رشته صنعت نقطه مبدأ و منتهای آنرا باید در ایران جستجو نمایند.

دارای لباس یونانی و کفش و شلوار بلند محلی از همان نمونه هائی است که اختلاط صنعت ایران و یونان را نشان میدهد.

سر مرمری بسیار زیبا کار یونان نزدیک همین قفسه کنار دیوار شرقی تالار بنظر میرسد - این سر در شوش بدست آمده سازنده آن آتیوکوس پسر در اناس بوده که نام خود را بخط یونانی بر روی تاج مجسمه نقر نموده است بعضی دانشمندان باستانشناس بر اثر مقایسه این مجسمه با سکه های دوره اشکانی چنین انگاشته اند که این مجسمه سر موزا زن فرهاد چهارم باشد.

علاوه بر سر مجسمه فوق نیم تنه مجسمه مرمری دیگری نیز دیده میشود که بخوبی کار یونان باروم بودن آن هویدا است این نیم تنه را نیز در العقیله خاك بختیاری کشف نموده اند - در همان طرف يك تابوت کاشی از آثار دوره اشکانی بر روی زمین به معرض نمایش گذارده اند که در شوش بدست آمده است.

طرف دیگر تالار پای دیوار قفسه های کوچک چندی است که در آنها اشیاء مختلف دوره اشکانی و مسکوکات سلاطین این سلسله ملاحظه میگردد چند قطعه اشکال انسان بر روی صدف در بین اشیاء مختلف جلب نظر میکنند این قطعات صدف بر اثر حفاری اداره کل باستانشناسی در محل کشف مجسمه مفرغی بزرگ در شمی بدست آمده ظاهراً جهت تزئین جعبه یا چیز دیگری شبیه جعبه بکار مبرفته است.

در دامغان کشف شده بدست آمده است - از ویرانه های کاخ مزبور و کاخ دیگری که ضمن کاوشهای همان هیئت در چال ترخان نزدیک ری کشف گشته تزیینات کچ بری (شماره های ۲۶۰۳ تا ۲۶۰۹) که بر دیوار این قسمت موزه دیده میشود انتخاب و نصب گردیده است .

قفه شماره ۱۳

مجموعه از ظروف کاشی دوره ساسانی بمعرض نمایش گذارده اند که اغلب آنها در شوش کشف شده است در بین این ظروف نمونه های بسیار جالب توجهی دیده میشود (شماره های ۲۵۳۴ و ۲۵۲۵) .
در قفه های کوچک پای دیوار اشیاء مختلف دوره ساسانی سکه های شهریاران این سلسله بمعرض نمایش گذارده شده است .

قفه شماره ۱۴

نمونه های خوب ظروف سیمین عهد ساسانیان یا بعد از عهد ساسانی که بهمان سبک و با همان اصول فنی ساخته شده مشاهده میگردد - یکی از زیباترین آنها تنگ کوچکی است که در وسط قفه بنظر میرسد (شکل ۶ - شماره ۲۵۰۰) این تنگ از نمونه های عالی ظروف نقره ایران در عهد ساسانی است که روکش طلا دارد شکل و هیئت آن و نقش برجسته زیر تنگ که علامت مشخص دوره ساسانیان میباشد کاملاً میرساند که صنعت ایران در دوره ساسانی است لکن تزیینات روی بدنه ظرف معلوم میدارد که آنرا مخصوص یکی از شهرهای یونانی

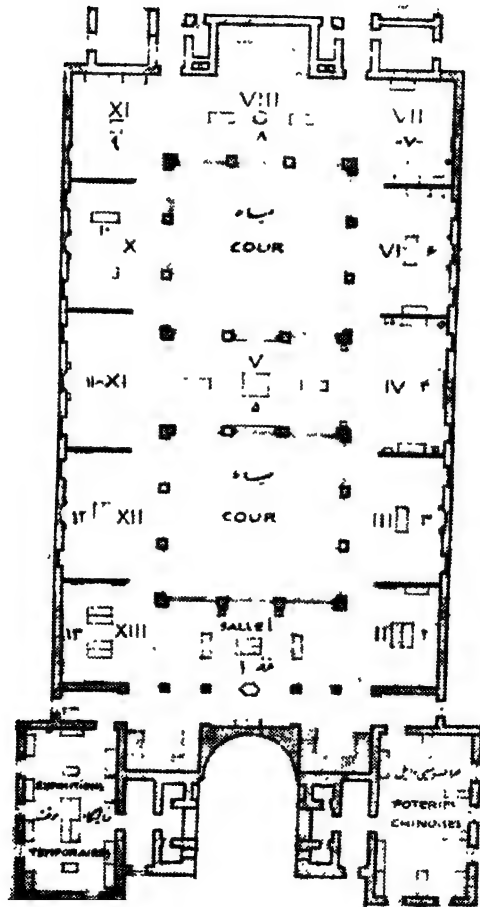
صنعت و تمدن ساسانیان در عین حال که عوامل ادوار قدیمتر ایران را حفظ نموده شامل تحولات جدید میباشد - مهمترین نمونه های صنعت معماری این دوره نیز مانند عصر هخامنشی در ابنیه سلطنتی آن زمان بوجود آمده است - سبك ساختمان همان شیوه خالص و قدیمی ایران یعنی احداث ایوانهای بزرگ وتالارهای معظم بوده منتها در دوره هخامنشی ستونهای سترک والوار های بلند و قطور بکار میبرده اند و در دوره ساسانی چون این عوامل بسیار گران تمام میشده و بعلاوه با احداث ستونهای متعدد والوارها ارتفاع بنا و فاصله ستونها بیش از اندازه معین میسر نبود لذا در دوره ساسانی پوشش ایوانها وتالار های بزرگ بوسیله طاقهای آجری و ضربی انجام میگرفته است و احداث طاقهای ضربی که به اقتضای وضع طبیعی ایران در عموم ساختمانها معمول و امر عمومی بود در کاخهای شاهنشاهان ساسانی به منتهای عظمت و رونق رسیده است تا آنجا که کاخهای شاهنشاهان ساسانی بعلت عظمت طاق و گنبد آنها در پاره موارد از کاخهای شهریاران هخامنشی عظیمتر و سترکتر بوده است - بقایای کاخهای ابن شهریاران در فبروز آباد و سروستان و تیسفون و قصر شیرین و شاپور کازرون شاهد های گویا و مشهود این عظمت است - ستونهای ابنیه دوره ساسانی کوتاه و قطور بوده و بیشتر آنها را با آجر ساخته روی ستون آجری را با کچج بریهای مفصل و متنوع زینت میداده اند - نمونه کچج بریهای روی ستونهای عهد ساسانی که در موزه ایرانباستان بمعرض نمایش گذارده شده (شماره های ۲۶۰۱ - ۲۶۰۲ - ۲۶۱۰) از ویرانه های کاخ ساسانی که ضمن کاوشهای هیئت علمی امریکائی بریاست دکتر اشمیت

نشین سواحل دریای سیاه ساخته اند زیرا اهالی این شهرها از بهترین خریداران ظروف نقره ایرانیان در عهد ساسانیان بوده اند و به همین مناسبت نیز مجموعه بسیار بزرگ این ظروف در موزه ارمیتاژ لنین گراد تقریباً بدون استثناء در قسمت جنوب خاک روسیه بدست آمده است - این تنگ چند سال قبل از موزه گلستان بموزه ایرانباستان انتقال یافته ظرف پایه دار دیگر شبیه شیرینی خوری (شماره ۲۹۴۶) نیز در سال ۱۳۲۳ از موزه گلستان بموزه ایرانباستان منتقل گشته و از قرار معلوم هر دو ظرف مزبور در مازندران کشف شده است - ظرف بیضی شکل لب کنگرمه و بشقاب شکسته که شبیه یکی از شهریاران ساسانی بر آن نقش شده (شماره های ۲۹۰۵ و ۲۹۰۶) در نزدیکی قزوین کشف گردیده است - جام بیضی شکل (شماره ۲۹۰۰) و سکه که درون آن گذارده اند در ناحیه رودبار پیدا شده است - قاب آئینه که از پشت بمعرض نمایش گذارده شده و مزین به نقوش گل و بوته است (شماره ۲۵۰۴) - هنگام احداث جاده چالوس پیدا شده از نمونه های بسیار ظریف و زیبای نقره کاریهای دوره ساسانی میباشد سایر بشقابها و ظروف نقره جزء اشیاء عتیقه است که در مواقع مختلف برای موزه خریداری نموده اند و رویهم رفته مجموعه ظروف نقره دوره ساسانی در موزه ایرانباستان تماماً در سالهای اخیر بدست آمده و سابقاً هیچیک آنها در اختیار موزه ایرانباستان نبوده است .

ظرف شیشه کوچک دسته دار شبیه گلاب پاش (شماره ۲۵۱۹) از نمونه های بسیار نادر ظروف دوره ساسانی بشمار میرود - این ظرف باسکه که پهلوی آن گذارده شده ضمن پی کنی دیواری در نهاوند بدست

شکل ۶
تنک نقره عهد ساسانی

نقشه اشکوب دوم موزه

آمده است - سالم ماندن این ظرف و خرد نشدن آنرا باید از تصادفات بسیار خوب دانست ضمن سایر اشیاء قفسه مزبور مجسمه نیم تنه مرمری کوچکی دیده میشود که شبیه کارهای روم بوده در شوش کشف گردیده است .

قفسه کوچک دیگری در پای دیوار است که آخرین قفسه اشکوب اول میباشد - در این قفسه ظروف نقره بدل دیده میشود که اصل آنها در موزه ارمنیائز لنین گراد (روسیه) است و این ظروف بدل با ظروف بدل دیگری که در قسمت اسلامی بمعرض نمایش گذارده اند و جمعاً عده آنها بالغ بر ۱۵ عدد میشود در موقع جشن هزار ساله فردوسی از طرف موزه ارمنیائز بموزه ایرانباستان اهداء گردید است .

اشکوب اول موزه که شامل اشیاء و آثار ادوار مقابل تاریخ تانتهای دوره ساسانیان میباشد در اینجا پایان یافته پس از آن نوبت بآثار دوره های مختلف اسلام میرسد که شرح آن در قسمت آثار اسلامی ذکر گردیده و برای ملاحظه آنها باید به اشکوب دوم بروند .

ایران همان سیر اصلی و قدیمی خود را پیموده آنقدر ها تحت تأثیر بیگانه قرار نگرفت - این نکته مخصوصاً از این لحاظ بهتر مشهود میگردد که در اشکوب اول موزه ظروف نقره عهدساسانی با ظروف نقره بعد از آندوره نظیر و شبیه هم بوده در یک قفسه بمعرض نمایش گذارده شده است و همچنین نقاشیها و ظروف دوره سامانیان در اولین غرفه قسمت اسلامی شامل تصویر اسب سواری است که عیناً نقوش دوره ساسانی را نمودار میسازد.

از نظر معماری بدیهی است بر اثر قبول دین اسلام در کشور ایران بنیاد مساجد گذارده شد لیکن در اصول معماری این مساجد و نقشه و روش ساختمانی آنها همان سنن قدیمی ایران بکار رفت.

با این ترتیب اصطلاح « صنعت اسلامی » که غالباً در کتابها ذکر شده است در مورد ایران تعبیر باین نمیشود که صنایع ایران در نتیجه ظهور مذهب اسلام تغییر یافته باشد بلکه شامل قسمتی از آثار تمدن ایران میشود که در دوره اسلام ایجاد گردیده است.

اشکوب دوم موزه در قسمت جنوبی دارای دو تالار جداگانه هم هست که یکی از آنها را برای نمایشگاههای موقتی منظور داشته و دیگری را محل مجموعه ظروف چینی اردبیل قرار داده اند. و بیرون از این دو تالار آثار دوره های مختلف اسلام در غرفه های سراسر اشکوب دوم بمعرض نمایش گذارده شده است.

ترتیب چیدن اشیاء و تنظیم آثار اسلامی هم مانند اشیاء و آثار پیش از اسلام به ترتیب سیر و قدمت تاریخی آنها است بدین ترتیب که وقتی از پلکانهای جنوبی باشکوب دوم بیایند به اولین و قدیمترین آثار

راهنمای قسمت اسلامی

قبل از شروع بذکر اشیاء و آثار اسلامی در موزه ایران باستان بی‌مناسبت نیست مختصری از چگونگی تحول صنایع و تمدن ایران در آغاز اسلام گفتگو شود .

پس از آنکه در نتیجه قدرت و شدت مذهب اسلام کشور ایران بدست اعراب افتاد و سلسله ساسانیان از بین رفت با اسلام آوردن ایرانیان دوره اسلامی تاریخ این سرزمین آغاز گردید .

از نقطه نظر سیاسی بین حکومت‌های پیش از اسلام با بعد از اسلام هیچ ارتباط و پیوندی وجود نداشت و علی‌الظاهر ترك و تازی و مغول بیش از ایرانیان بسلطنت این کشور نائل گردیدند - آئین قدیم ایرانیان یعنی کیش زرتشتی مغلوب دین حنیف اسلام شد بطوریکه عدم فعلی پروان آن در تمام خاک ایران از بیست هزار نفر تجاوز نمی‌کند - زبان فارسی نیز به پیروی احتیاجات با زبان تازی آمیخته شد .

با همه این احوال وقتی از نزدیک به صنایع و آثار ایرانیان در دوره اسلام توجه نمایند معلوم می‌گردد که تمدن ایران باطناً و حقیقتاً چندان تغییر شکل پیدا نکرده بیش از آنچه ایران در نتیجه سلطه بیگانگان تغییر کند دیگران را و ادار به تغییر نموده است - آئین زندگی تازه در این کشور با آداب و عادات قدیم آن توأم و آمیخته گردیده پایدار مانده است .

در باره صنایع ایران باید گفت که چون اعراب و ترکان و مغولان واجد صنعت چندانی نبودند که با خود بایران بیاورند لذا آثار صنعتی

شکل ۲

کاسه لعابی متعلق بدوره سامانیان

اسلامی موزه بر میخورند و چون از طرف راست غرفه ها را به ترتیب بازدید نموده کلیه سالن اشکوب دوم را دور بزنند دست آخربه غرفه سیزدهم که شامل آثار دوره قاجاریه است میرسند .

غرفه (۱)

بسیاری از اشیائی که در این قسمت بمعرض نمایش گذارده شده نتیجه کاوشهای علمی هیئت اعزامی موزه متروپولیتن نیویورک است که از سال ۱۳۱۵ تا ۱۳۱۸ در نیشابور حفاری نموده اند - در کاوشهای مزبور نوع مخصوص ظروف کاشی مشرق ایران بدست آمده است وقفه پای دیوار سمت جنوب شامل سه نمونه اعلی از این ظروف میباشد هر سه طرف مزبور متعلق بدوران سلطنت سامانیان (قرن چهارم هجری) بوده ظروف وسط (شماره ۴۳۲۵) و یکی از دو ظرف دیگر (شماره ۳۹۱۱) مزین بخطوط بسیار زیبا میباشد و در ظرف سوم (شماره ۳۹۰۹ - شکل ۷) تصویر امیر اسب سواری را کشیده اند - نقش امیر با نقوش اطراف او شاهد آشکاری است که بخوبی ادامه صنایع عهد ساسانی را در قرون اولیه اسلام نشان میدهد .

در سه عدد از قفسه های وسط این غرفه ظروف کاشی دیگر نیشابور که مربوط بدوره سامانیان است دیده میشود - در میان آنها شماره های ۳۰۷۰ و ۳۱۴۰ و ۳۱۴۱ و ۳۹۲۳ بیشتر شایان توجه مخصوص بوده ارتباط صنعت نیشابور را با چین و ترکستان در آئزمان میسراند - تنک شیشه دارای خطوط کننده کاری بین ظروف نیشابور دیده میشود که

غرفه ۲

در این غرفه دو تابلو بزرگ و يك اندازه پشت قاب شیشه بروسط دیوار جلب توجه میکند. یکی از این دو تابلو (شماره ۳۲۸۱) اصل نقاشی روی گچ متعلق بدوره سامانیان است که از لحاظ تاریخ صنعت ایران حائز اهمیت زیاد میباشد و متأسفانه بصورت خوبی باقی نمانده است. تابلو دیگر (شماره ۳۲۸۲) عکس همان تابلو اصلی است که آقای حسین میر مصور ارژنگی برای بهتر نمایاندن نقاشی اصلی قدیمی تاحد لزوم آنرا ترمیم و تکمیل کرده اند.

این تصویر از کاوشهای هیئت علمی موزه متروپولیتن نیویورک در تپه سبزیوشان نیشابور بدست آمده مانند تصویری که در ظرف شماره ۳۹۰۹ شرح دادیم شکل امیری را سوار اسب در حال شکار نشان میدهد باز شکاری بر دست خود گرفته خرگوشی که امیر شکار نموده بر کنار زین آویخته است.

بدنه های گچ بری (شماره ۳۳۶۴) که زیر دو تابلو مزبور نصب شده نیز در تپه سبز پوشان بدست آمده و مانند نقاشی فوق حاکی از ادامه صنایع و طرح تزئینات عهد ساسانی در قرون اول اسلام میباشد. در طرفین این گچ بریها سنگهایی دارای نقوش و خطوط کوفی برجسته بر دیوار نصب و بمعرض نمایش گذارده شده است.

دو قطعه سنگ طرف راست (شماره ۳۲۸۰) متعلق بمسجدی بوده است که توسط حسنویه آل برزکانی در حدود بین سالهای ۳۴۸ و ۳۶۹ هجری در محل معروف به سرمج یا سرماج واقع در چند

از نمونه های خوب این صنعت بشمار میرود - بطوریکه گذشت ظروف نیشابور دارای خطوط کوفی بسیار زیبا و مختلفی است که در قفسه ها میتوان ملاحظه نمود .

در قفسه چهارمی ظروف قرن سوم هجری نقاط دیگر ایران چیده شده است - بین آنها بشقاب كوچك نازك و ظریف سبز و زرد رنگی است که از شوش بدست آورده اند - بشقاب بزرگ طلائی (شماره ۳۰۵۰) در استخر و طرف سفید تیره با نقوش گل و برگ - لاجوردی (شماره ۳۰۷۱) درری بدست آمده از نمونه های جالب توجه ظروف اسلامی است .

نمونه های مسكوك سلاطین اسپهبدان مازندران و سامانیان و آل زیار که بطور خلاصه مربوط باوایل قرن دوم هجری تا آغاز قرن پنجم هجری است در قفسه وسط همین غرفه مشاهده میشود .

ظرف مسی بزرگ شش ضلعی دارای سه پایه و سه دسته که در این قسمت دیده میشود بی شباهت بظرف جای آتش در آتشکده های دوره ساسانی نیست - این ظرف از مسجد جامع گلیایگان بموزه انتقال یافته طاهراً از آثار قرن سوم هجری میباشد - گنبد اصلی مسجد مزبور در زمان محمد بن ملک شاه سلجوقی (۴۹۸ - ۵۱۱ هجری) ساخته شده بنابر این ظرف فوق الذکر پیش از بنیاد مسجد جامع فعلی گلیایگان وجود داشته است .

از آجر دیده میشود این کتیبه که از بهترین آثار نوشته دوره سلجوقی بشمار میرود بالای دیوارهای مشرف بانهدام ویرانه مدرسه از انبیه خواجه نظام الملک وزیر معروف ملکشاه سلجوقی در قصبه روی در خواف خراسان باقی مانده و چون حفظ آن در محل اصلی عملی نبود از چند سال قبل بانطرف در موزه اترانباستان نصب و نگهداری گردیده است قسمتهائی از آن طی قرون متمادی تدریجاً ریخته و از میان رفته است و آنچه فعلاً بدیوار موزه دیده میشود از طرف راست شامل عبارات زیر میباشد .

اعوذ بالله من الشیطان الرجیم . . . العادل نظام [ام] الملک قوام الد [ا]
 [حسن بن علی] ابن اسحق رضی امیر المومنین اطال الله فی العز-
 الدائم علی بدی الشیخ العمید الاجل السید سدیدالدوله
 این کتیبه سابقاً در کتب بمضی دانشمندان نقل و ترجمه شده
 برخی کلمات آنرا غیر از آنچه ذکر نمودیم خوانده اند ولی باتوجه کامل
 و مشاهده عکسهائی که از سابق در کتاب دتزو غره انتشار یافته تصور میبرد
 آنچه فوقاً ذکر شد قطعی بوده تردیدی در صحت آن نباشد .

مهمترین موارد اختلاف قرائت کتیبه فوق یکی کلمه نظام است
 که نصف اول کلمه موجود و نصف دوم حذف شده و بهمین جهت برخی
 دانشمندان آنرا نصیر خوانده بودند در صورتیکه اگر هم اکنون در قسمت
 موجود کلمه مزبور دقت شود معلوم میگردد که این کلمه نصیر نبوده
 و نمیشد .

همچنین بعد از کلمه قوام نصف کلمه یعنی حروف الد موجود

کیلو متری مقابل کوه بیستون آنطرف رود قراسو ساخته شده اکنون بنای مسجد از میان رفته در محل آن آثار تخته‌گاه سنگی بزرگ و ساختمانهای سنگی از قرن چهارم هجری موجود و مشهود میباشد و بعداً بر روی آثار مزبور دهکده جدیدی احداث گردیده تخته سنگهای قدیم با نقوش و خطوط کوفی در دیوار ها و خانه های خشت و گلی آن بکار رفته و هم اکنون موجود است .

قطعه سنگ طرف چپ (شماره ۳۲۸۶) محراب سنگی قرن پنجم هجری است که در گوشه مسجد جدید و بی اهمیتی در میمه (بین قم و اصفهان از راه نیزار) افتاده و شکسته بود و بمنظور حفظ و نمایش آن که از آثار زیبا و نفیس عهد سلجوقی بشمار میرود بموزه حمل و نصب گردیده است .

اطراف و وسط محراب بخط کوفی باثلث آیات مختلف قران (آیه الکرسی - آیه اقم الصلوة - آیه شهد الله و غیره) بطور برجسته نوشته شده در نوشته بالای سنگ صانع محراب ابراهیم بن محمد بن علی معرفی گشته در زیر قسمت وسط محراب نیز نام همین شخص مجدداً ذکر گردیده است . چند بدنه کچ بری دارای اشکال هندسی که در ری بدست آمده در طرف راست این غرفه بر دیوار نصب گردیده و بطوریکه ملاحظه میشود سبک آن با کچ برهای سبز پوشان نیشابور اختلاف دارد - مقداری آثار مکشوفه در نیشابور و همچنین سکه های خلفای اموی و عباسی در قفسه وسط مشاهده میگردد .

بالای دیوار این غرفه کتیبه بزرگی بخط کوفی برجسته بسیار عالی

است - این محراب با سایر قسمتهای مذکور بحال خراب زیر برف و باران بردیواری بدون سقف و پوشش باقی مانده و سیله برای حفظ آن در محل اصلی موجود نبود و چون از لحاظ باستانی و تاریخی اهمیت زیاد داشت در سال ۱۳۱۶ آنرا بهمان حال بموزه انتقال داده و نصب نموده اند - کچ بریهای این محراب و سایر قسمتها را میتوان بخوبی شبیه و دنباله نمونه های تزئینات دوره ساسانی دانست .

حاشیه بیرون محراب دارای نوشته کوفی گلداز شامل آیه قرآن (شهد الله انه لا اله الا هو . . . الخ) بوده در پیشانی محراب لوحه بخت نسخ موجود است که کتیبه آن بشرح زیر خوانده میشود :

وقوم والله قاتین هذا عماره المحراب العبد المذنب علی بن شبرزاد
الاصاری الفزونی فی جمادی الاخر سنة ثمان وعشرین وخمسائه
(۲) کلمه هذا عماره بصورتیکه در اصل کتیبه موجود است نقل
کردید .)

فزون و فزوان نامهای دیگر بوزان بوده خانواده اصاری هم از خانواده های بسیار قدیمی اصفهان است چنانکه میرزا سلیمان جابری انصاری در زمان شاه طهماسب اول از وزراء معروف آندوره بشمار میرود (۱)
از این کتیبه بر میآید که محراب مزبور در سال ۵۲۸ احداث گردیده است و نیز میتوان احتمال داد که حاشیه بیرون و لوحه کتیبه در سال

۱ - دانشمند محترم آقای جلال همایی استاد محترم دانشگاه در خواندن متن

این کتیبه و اطلاعات مربوط بآن همکاری فرموده اند .

است و عموماً تصور نموده اند این کلمه **الدوله** بوده بدینقرار بعد از عنوان **نظام الملله** عنوان **قوام الدوله** ذکر گشته بود ولی عکسی که سابقاً از این قسمت کتیبه در کتاب دیتز چاپ شده بخوبی مینماید بعد از حروف **الد حرف ا** با حرف **ل** و دنباله آن هم چند حرف کوتاه بدون سرکش وجود داشته مثلاً کلمه بعد از قوام را میتوان **الدائم** انگاشت که باین ترتیب عبارت مزبور **قوام الدائم** باشد بهر حال آنچه در متن فوق ذکر شده پس اردقت و امعان نظر کامل مرقوم گردیده قسمتهای محذوف که آثار موجود وجود آرا تأیید مینماید بین الهالاین گذارده شده است .

درون قفسه در شمال این غرفه قطعه الوار بالای ایوان دارای بهترین نمونه کننده کاری روی چوب (شماره ۳۳۸۷) متعلق به بنائی از قرن چهارم هجری واقع در قم بوده و از میان رفته است و این قطعه الوار از بقعه معروف به چهل اختران که بنای فعلی آن از آثار دوره مغول میباشد بموزه آورده شده است يك زوج در چوبی دارای خطوط کوفی و نفوش بر بسته کننده کاری در همان طرف نیز مربوط بقرن چهارم میباشد .

گرفه ۴

در این غرفه کچ بریها و محراب نیمه خراب کچی و کتیبه آجری قسمت زبادی اردیوارها را پوشانیده است .

محراب نیمه خراب در وسط غرفه و گوشوارها و حاشیه کچ بری که در دو گوشه غرفه نصب گردیده متعلق به امامزاده کر اردربوزان اصفهان

هرون با عناوین و القاب و ادعیه معمول آن زمان روی آنها ذکر گردیده است این ظروف تا چندی قبل در موزه کاخ گلستان بوده و بمناسبت نام هرون که روی آنها نوشته شده ظروف ها رونی خوانده میشد - ظروف نقره دیگری در همین قفسه هست که جزء سری اهدائی موزه ارمیتاژلنین گراد واصل آنها دنباله ظروف نقره دوره ساسانی است که در قرنهای اول اسلام هنوز رایج و معمول بوده و ظاهراً در آن زمان هم میساخته اند .

در یکی از قفسه های دیواری ظروف بسیار زیبای کار آمل معروف به گبری دیده میشود که متعلق بقرن چهارم هجری است و در قفسه دیواری دیگر ظروف مکشوفه در زنجان و آمل و نقاط دیگر متعلق بقرن چهارم هجری بنظر میرسد و فانوس گچی که شیشه های گرد در چهار طرف داشته جای آنها خالی و نمودار است در نیشابور بدست آمده شایسته دقت و توجه میباشد .

در انتهای دیوار طرف چپ در نسبتاً زیبایی از آثار قرن پنجم هجری که در فارس بدست آمده معروض نمایش گذارده شده خطوط کوفی شامل آیات قرآن و گل و بوته و تزئینات دیگر بر روی آن بطور برجسته کنده کاری شده است .

غرفه ۴

محراب کاشی بسیار نفیس و عالی در وسط دیوار این غرفه جلب توجه میکند (شکل ۸) این محراب متعلق بامزاده علی بن جعفر معروف به در بهشت در قم بوده مقداری از آن را سابقاً از دیوار بقعه علی بن جعفر

۵۲۸ تعبیه شده و اصل محراب قدیمتر از این تاریخ و مربوط بقرن چهارم باشد.

کتابخانه آجری بالای محراب متعلق به مقبره منسوب به جنید در توران پشت نزد بک ابرقو بوده چون قسمتی از آن در سالهای پیش مفقود شده خود بنا نیز قابل تعمیر نبود لذا کتبه آن در سال ۱۳۱۵ بموزه حمل گردید متن نوشته آن شرح زیر خوانده میشود :

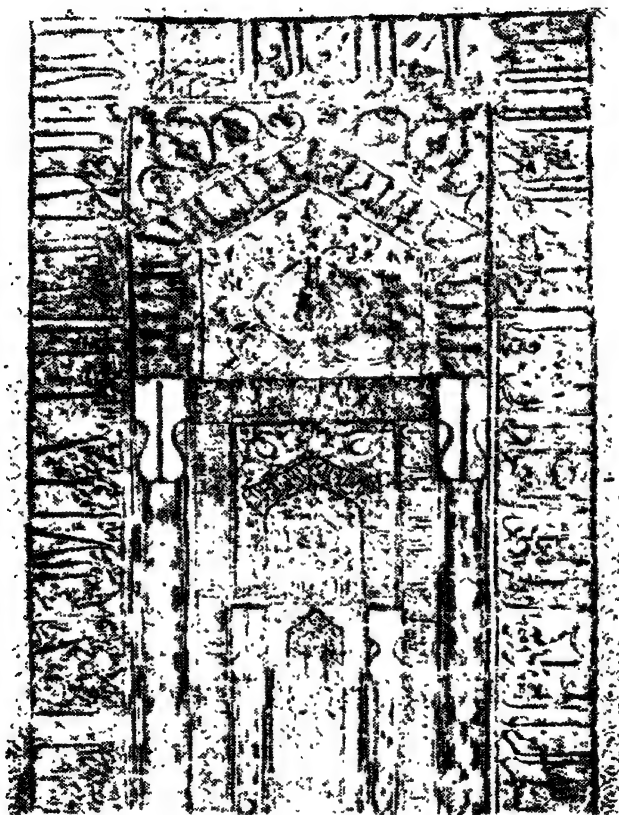
هذا مشهد الا میرالرئیس اله ابن ابی طاهر عماد بن العلی بن عبدالرحمن بعدد الله برحمته و امر ببنائه ولده ولی ادام الله تمکینه فی شهر سنه ثلث و اربعین و خمس مائه عمل احمد بن الحسین گچ بریهایی که در قسمت پائین دیوار در سه طرف غرفه نصب گردیده است (شماره ۳۶۲۷) ضمن پی کنی دیوار جنوبی کارخانه گلیسیرین در سال ۱۳۱۶ نمونه از آنها نمودار گردید و در نتیجه کاوش اداره کل باستانشناسی معلوم شد محل مزبور مدرسه متعلق بدوره سلجوقی بوده پس از خاکبرداری و حفاری گچ بریهای اطراف حیاط مدرسه از محل خود خارج و بموزه آورده شد بن آنها طرحهای مختلف و متنوع و محراب بسیار زیبایی دیده میشود که ترمیم نموده اند و قسمتهای ترمیم شده برنگ سفید نمایان است.

در قفسه وسط غرفه چند نمونه ظرف معروف به کبری (شماره ۳۲۶۱ و ۳۱۵۸) که درزی بدست آمده و شانان توجه مخصوص است باهقداری ظروف نقره دارای حواشی خطوط کوفی بسیار زیبا دیده میشود که احتمال میرود مربوط بقرن چهارم هجری باشد نام امیر ابی العباس و لکین بن

شبهانه‌کننده و دزدیده بودند و بقیه آن بوسیله آستانه حضرت معصومه از محل خود خارج و در خزانه حضرت معصومه نگهداری گردید و بعداً در سال ۱۳۱۴ ضمن تنظیم موزه قم محراب مزبور و مقداری کاشیهای ستاره و چلیپا شکل که متعلق بهمان بقعه بود برای نصب در موزه ایرانباستان در نظر گرفته شد قسمت سرقت رفته ابن محراب بوسیله کچ بری و نقاشی تعمیرگشته که بادقت مختصری تمیز داده میشود - حاشیه پهن دور محراب بعد از ذکر بسم الله الرحمن الرحیم شامل آیه ان ربکم الله الذی تاناه لایحب المعتقدین (آیه ۵۲ و ۵۵ از سوره ۷) بوده پس از آن تاریخ محراب ضمن ابن جمله قید گردیده است و کتب فی غره رمضان سنه اربع و ثلاثین و سبعمائه (۷۳۴ هجری) در حاشیه آخر بن خشت کاشی یعنی همان خشتی که سال تاریخ بر آن نوشته شده این عبارت خوانده میشود:

عمل العبد یوسف بن علی بن محمد بن ابی طاهر کاشی

بهترین محرابهای کاشی که عده آنها انگشت شمار است بوسیله اخلاف همین ابی طاهر ساخته شده و امضای ایشان را دارد چنانکه علی پدر همین یوسف سازنده محراب کاشی معروف امامزاده یحیی و راهین است که سابقاً یکجا آن را از محل خود برداشته بخارج ابران برده اند و روی کاشیهای نفیس و محراب حرم حضرت رضا (ع) نام محمد ابن ابی طاهر و سال تاریخ ۶۱۲ ذکر گردیده ولی تا کنون کاشی و محرابی که بنام خود ابی طاهر باشد بدست نیامده قدیمترین کار این خانواده مرقد نفیس و بی نظیر حضرت معصومه قم است که عمل محمد ابن ابی طاهر و همکار او ابو - زید بظه بوده مورخ بسال ۶۰۲ هجری است - آقای دکتر مهدی بهرامی

شکل ۸

محراب کاشی از آثار دوره مغول

مجاور علی بن جعفر در قم است که نام امامزاده و کتیبه های دیگر شامل آیات قرآن روی کاشیها نوشته شده سال تاریخ ندارد ولی نوع کاشی آن میرساند که مربوط باوایل قرن هشتم هجری و معاصر با محراب بزرگ است. بدنه کوچکتتر (شماره ۳۲۸۹) از دو خشت بزرگ تشکیل گردیده سوره های قدر و اخلاص و کوثر (سوره ۹۷ و ۱۱۲ و ۱۰۸ قرآن مجید) روی آن نوشته شده روی خشت پائینی یکجا سنه ۶۶۷ به عدد و یکجا عبارت محرم سنه سبعین و ستمائه خوانده میشود و البته روی يك خشت کاشی دو سال تاریخ بفاصله سه سال شایسته دقت و توجه مخصوص بوده. شاید علت این اختلاف طرز نوشتن رقم ۶۶۷ به عدد هندسی باشد. بدنه کچ بری بلندی که متعلق بیکى از لنگه طاقهای مخروبه مسجد مجاور بقعه تربت جام خراسان است در یکطرف غرفه بدیوار نصب گردیده نمونه از کچ بریهای زیبا و صنعت ظریف استادان این فن را در قرن هفتم هجری مینمایاند و در طرف مقابل قرینه آن بدنه کوچکی از آجر کاریهای مسجد فرومد (از توابع سبزوار در ۲۵ کیلو متری شمال کهک بین شاهرود و سبزوار) که آنهم از نمونه های ظریف اینکار در قرن هفتم هجری است بنظر میرسد و بطوریکه دیده میشود آجر های ۶ ضلعی کوچک دارای نقوش برجسته را در میان نقوش هندسی آجری کار گذارده اند قطعه از خمره کاشی معروف بطلائى در گوشه همین غرفه بمعرض نمایش گذارده شده که در کاشان بدست آمده با همه نقص و کسر آن نمونه برجسته از صنعت کاشی سازی قرن هفتم هجری را نشان میدهد.

در قفسه های این غرفه بطور کلی اشیاء جالب توجهی دیده میشود

موزه دار قسمت آثار اسلامی موزه ایرانباستان در موضوع کاشیها و کار خانواده ابی طاهر مطالعات و انتشارات دقیقی دارند که برای علاقه‌مندان باین موضوع از هر جهت مفید و جامع میباشد.

حاشیه باربکی در دو قسمت میان ستونهای کوچکتر و بزرگتر موجود است که روی آخرین خشت آن سال ۷۱۳ قید گردیده میرساند که این حاشیه ۲۱ سال پیش از محراب موجود بوده ضمن ترتیب واحداث محراب آنرا مورد استفاده قرار داده اند بر روی حاشیه ۵ ضلعی اطراف پیشانی کوچک محراب سلوات بر چهارده معصوم که مشتمل بر نام صاحب الزمان وائمه دیگر باشد ذکر شده و این مطلب تاحدی علنی و ظاهر بودن تشیع را در موقع ساختن این محراب یعنی سال ۷۳۴ مبرساند.

در طرفین محراب دو بدنه کوچک از کاشیهای ازاره علی ابن جعفر نصب گشته در بدنه طرف راست اطراف کاشیهای ستاره سوره های قرآن و احادیث نبوی نوشته شده و در آخر کتیبه های آن اغلب تاریخ کتابت مذکور و عموماً مربوط سال ۷۳۸ هجری معرفی گردیده است - در یکجا عبارت زیر خوانده میشود:

کتب فی عاشر ربیع الاخر سنه ثمان ثلاثین و سبعمائیه بمقام کاشان بکار خانه سید الساده رکن الدین محمد عمل استاد جمال نقاش - کتیبه دور کاشی های بدنه طرف چپ اشعار فارسی و عموماً بعضی ابیات شاهنامه است.

دو بدنه کاشی شبیه محراب که روی مرقد امامزاده ها بوده - یکی بزرگتر و دیگری کوچکتر - در دو طرف محراب بزرگ کاشی بدیوار نصب نموده اند - بدنه بزرگتر (شماره ۳۲۸۸) مربوط بیکای از امامزاده های

شکل ۹

عود سوز معرغی از آثار دوره سلجوقی

که عموماً مورد علاقه و کنجکاری بینندگان واقع میگردد - این اشیاء مشتمل بر ظروف فلزی و شیشه و زینت آلات مختلف زر و سیم و غیره است که تماماً متعلق بدوره سلجوقیان و خوارزمشاهیان یعنی قرن پنجم و ششم هجری بوده مهمترین آنها بشرح زیر ذکر میشود:

کاسه فیروزه رنگ جای گل با هبئت جالب توجه مخصوص خود (شماره ۴۸۰۱) که در ری کشف شده است - عود سوز مفرغی (شکل ۹) بشکل مجسمه حیوان شبیه شبر از آثار زیبا و بسیار نادر عهد سلجوقی که در کرگان بدست آمده است - عودسوز مفرغی بشکل کبوتر (شماره ۳۴۶۸) کار خراسان که برای موزه خریداری شده است - کاسه بزرگ مفرغی دارای نقوش کنده کاری (شماره ۴۸۰۳) کار خراسان - چراغ مفرغی بشکل موش (شماره ۴۸۰۴) که ظاهراً در ساوه بدست آورده اند - قاب قرآنی طلا (شماره ۴۱۲۸) که به همراهی دسته خنجر زرین و نگین های زرین چند یکجا در خراسان بدست آمده است - اشیاء اخیر الذکر در همان قفسه که قاب طلا هست دیده میشود - خاخال طلا که بعقیده بعضی دستبند بوده (شماره ۳۵۱۱) مکشوفه در ری - خلیخالهای بزرگ و مجوف نقره (شماره ۳۴۹۳) از دیرزمان در موزه موجود و ظاهراً در کرمان بدست آمده است - انگشتر طلا (شماره ۳۵۱۰) که خریداری شده محل کشف آن معلوم نیست - سه عدد النگوی نقره (شماره ۴۱۲۷) مکشوفه در قاسم آباد نزدیکی کرج .

بطوریکه ذکر شد تمام این اشیاء متعلق بدوره سلجوقیان یا خوارزمشاهیان میباشد

ترقی خود رسیده است - پس از آن تأثیر صنایع چین که قبلاً هم کم و بیش در ظروف لعابی ایران مشهود بود روبازدید می‌رود و هنرمندان ایران در آن هنگام بصنایع دیگر بیشتر اشتغال می‌ورزند مخصوصاً در ایالات شرقی ایران باحداث آثار معظم تاریخی و نمونه های برجسته معماری عالی ایرانی پرداخته و در تمام قسمتهای مملکت صنایع مربوط به کتاب یعنی مذهب کاری - تجلید - مینباتور سازی و صنایع بافندگی از قبیل فرش وزری و غیره رواج پیدا میکند .

کمی پس از عهد تیموری یعنی در دوره صفویه باز صنعت ظروف کاشی رونقی بگیرد لکن آنچه میسازند باز تقلید زشت و زیبایی از ظروف چینی است - چنانکه وقتی شاه عباس اول برای مقبره جد خود شیخ صفی خواست مجموعه مفصلی ظروف تهیه نماید صرفاً آنها را از ظروف چینی انتخاب کرد - البته صنعت کاشی سازی بر روی خشتههای کاشی و در معماری آنزمان رونق خود را از دست نداده ترقی شایان نمود لکن در قسمت ظروف کاشی جنبه صنعتی ایرانی آن روبانحطاط رفت - بدینقرار میتوان قرن ششم و هفتم را عالیتربین دوره صنعت ظروف کاشی ایران دانست - پس از ذکر مقدمه بالا اکنون اجمالاً بشرح اشیاء درون قفسه های این غرفه میپردازیم :

در قفسه اولی ظروف مسین نقره کوب کار خراسان دارای تزئینات و خطوط کوفی و ظروف لاجوردی کار کاشان و شیشه های مختلف میباشد که از آثار قرن هشتم هجری است - قفسه بزرگ این غرفه حاوی نمونه های قابل توجهی از ظروف کاشی مینائی و طلائی کاری و کاشان و کرگان

در یکی از قفسه های این غرفه قرآنهاى بسیار نفیسی بخط کوفی که مربوط باواخر قرن پنجم هجری است دیده میشود - یکی از این قرآنها دارای امضای علی بن ابی طالب میباشد که اهل اطلاع میدانند مقصود مولی امیرالمؤمنین علی (ع) نیست .

سنگ قبر جالب توجهی از سنگ خاکستری رنگ در کنار این غرفه دیده میشود که قسمت وسط آن بطرز محسوسی کودتر از حاشیه و اطراف آن بوده روی حاشیه بخط کوفی آیه زیر را نوشته اند :

الصّٰاٰرِیْنَ و الصّٰاٰدِقِیْنَ و المُنْفِقِیْنَ و المَسْتَغْفِرِیْنَ بِالْاَسْحٰارِ شَهِدَ اللّٰهُ اَنْهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ و المَلٰٓئِکَةُ و اَوَّلُوْا الْعِلْمَ قَائِمًا بِالْقِسْطِ .

در قسمت کود وسط سنگ پس از ذکر بسم الله و القاب و عناوین نام صاحب قبر ابوالفضل ابراهیم بن علی المعینی و تاریخ فوت که سیزدهم ربیع الاخر سنه ۶۰۰ باشد با اسم استاد سنگ تراش حسن نبی ذکر گردیده است - دبك سه پایه مفرغی متعلق بقرن هشتم هجری تمام محمد بن اسحق و دو هاون حلقه و دسته دار قرن هفتم هجری در گوشه های دیگر این غرفه بوده بشقاب و لگن مفرغی متعلق بقرن هفتم هجری بر دیوار نصب نموده اند که دارای نقوش کننده کاری عالی و عموماً از صنایع خراسان میباشد

غرفه ۵

در این غرفه که شامل قسمت بین دو حیاط است مقداری از نمونه های خوب ظروف ایران در قرن ششم و هفتم هجری دیده میشود - اصولاً در این دوره صنعت کاشی سازی و ظروف مینائی و طلائی ایران باوج

شیخ الاسلام ابوالفتح محمد از اخلاف شیخ الاسلام احمد جام در سال ۶۵۴ هجری آنرا برای مزارشخص اخبر که جدوی بوده و مزارش همان بقعه تربت جام کنونی میباشد وقف نموده است .

ترجمه و تفسیر این قرآنها از گنجینه های بی نظیر نشر فارسی بشمار رفته امید است روزی تمام متن آن عیناً با هیئت و رسم الخط اصلی چاپ و منتشر گردد که این خزانه گرانبهای زبان فارسی مورد استفاده علاقه مندان واقع شود .

آقای دکتر مهدی بیانی رئیس کتابخانه ملی تحقیق فاضلانۀ درباره این قرآنها و تفسیر آن نموده مقاله جامع و بسیار سودمندی در شماره ۷ سال اول مجله پیام بوصفحات ۴۴ - ۴۷ منتشر ساخته اند و مطابق تتبع ایشان تفسیر مزبور نسخه منحصر بفرد کامل تفسیر سور آبادی تألیف ابوبکر عتیق بن محمد السور آبادی است و شاید نسخه اصل آن باشد و بطوریکه اشاره کردیم حقاً جا دارد بچاپ دقیق کامل تمام این تفسیر هر چه زودتر مبادرت بشود بدیهی است در این راهنمای اجمالی بیش از آنچه ذکر شد نمیتوان در باره این اثر بی نظر تاریخی توضیح داد .

نمونه هائی از سکه های آل بویه و غزنویان و سلجوقیان و خوارزمشاهیان هم در یکی از قفسه های کوچک همین غرفه بمعرض نمایش گذارده شده است در قفسه های کوچک دیگر کاشیهای متعلق بمحراب و ازاره بنا که بطور متفرق بدست آمده بمعرض نمایش گذارده اند .

در قرن ششم و اوایل قرن هفتم هجری است که ترقی و پیشرفت صنعت مینا کاری و ساخت ظروف کاشی طلائی را در اواخر عهد سلجوقیان و دوره خوارزمشاهیان شان میدهد و بین آنها آفتابه بسیار خوشرنگ مینائی شماره ۳۰۹۸ و دوری مجلس دیوانی شماره ۳۱۸۱ مورخ بسال ۶۱۶ کار ری و کاسه مینائی طلائی شماره ۳۲۰۰ که بهمین صورت در کوه طبرک ری مجاور کارخانه سیمان پیدا شده و کاسه فیروزه رنگ شماره ۱۱۶۲ که دارای نقش حیوانات و در کتابها مکرر از آن گفتگو شده و کاسه سفید رنگ باد و تصویر چینی که بین آنها درختی قرار دارد و مورخ به سال ۶۵۴ هجری است و کاسه های نوشته دار مختلف کار ری و ظروف متعدد کار گرگان و مجسمه فیل لاجوردی و ظروف کاشی کار کاشان دیده میشود و اصولاً تمام اشیاء درون این قفسه ها درخور توجه و دقت کامل است.

در قفسه سوم ظروف سفالی و شیشه و ظروف کاشی دیده میشود که در نقاط مختلف بسبک ظروف کار کاشان و ری میساخته اند.

در قفسه های کوچک این قسمت یکجا چهار مجلد قرآن شامل یک جلد قرآن کامل بمعرض نمایش گذارده شده است - این قرآن با تفسیر بی نظیر آن بخط محمد بن عیسی بن محمد بن علی نیشابوری لیتی بوده طبق اطلاعات مرقوم در آخر مجلد چهارم در سال ۵۸۴ برای مطالعه امیر غیاث الدین ابوالفتح محمد بن سام یکی امراء غور که از سال ۵۵۶ تا ۵۹۹ هجری در کرمان و سیستان و قسمتی از حراسان و افغانستان سلطنت کرده است تألیف گشته و مطابق عبارات مندرج در اول هر یک از چهار مجلد

چند دیگر از قرآن مجید بوده متعلق بقرن هفتم هجری است کلمات زیر نیز روی خشتهای کاشیهای مزبور بنظر میرسد:

امر ببناء هذا المـ ل محمد بن ابی علی حبار فی محرم
..... ستمائمه عمل محمد .

در قفسه های دیواری این غرفه ظروف و کاشیهای بسیار زیبای دوره مغول بمعرض نمایش گذارده شده بین آنها ظروف لاجوردی اعلی (شماره های ۴۲۰۳ و ۴۲۰۴ و ۴۲۰۵) و کاشیهای بهمان رنگ (شماره ۳۵۳۶ و ۳۵۳۸ و ۳۵۳۹) که روی لعاب لاجوردی خطوط و تزیینات طلائی نقش شده جلب توجه میکنند این ظروف و کاشیها در حفاریهای ساوه و رضا آباد از توابع ساوه بدست آمده است.

مجموعه از ظروف مفرغی دارای خطوط و تزیینات نقره کوب که از بهترین نمونه های این صنعت است در قفسه وسط این غرفه دیده میشود بین آنها آفتابه و لیکن دارای امضای حمودالموصلی و مورخ بسال ۶۹۳ میباشد این ظروف مفرغی با ظروف و اشیاء بلورین که در قفسه پای دیوار همان غرفه گذارده شده در بوزونجرد همدان بدست آمده و متعلق بموزه سلطنتی کاخ گلستان بوده از آنجا بموزه ایرانباستان انتقال یافته است - روی ظروف بلورین مزبور مذهب کاری بسیار عالی دیده میشود - بین آنها لیکنچه بلورین است که متأسفانه شکسته و قطعه آن در پاریس نزد یکی از تجار کلیمی موجود میباشد و در ته لیکن این کلمات را بنام سلطان وقت نوشته اند :

غرفه ۶ که بعد از غرفه ۴ واقع است

در وسط غرفه محراب کچ بری بدیوار نصب شده است - این محراب از مسجد ویرانه در اشترجان اصفهان بموزه حمل گردیده کتیبه های مختلف خط ثلث و کوفی دارد در بالا جمله کل من علیها فان تا آخر بخط کوفی یائین آن سوره اخلاص (سوره ۱۱۲ قرآن مجید) بخط ثلث نوشته شده حاشیه اطراف قسمت اصلی محراب بخط کوفی شامل چند آیه از ابتدای سوره مؤمنون است - در حاشیه منحنی بالای دهانه محراب سوره فاتحه نوشته شده در حاشیه داخل محراب بخط کوفی این حدیث را نگاشته اند :

قال النبی علیه السلام الدنيا مزرعة الآخرة

داخل محراب در یکطرف جمله عمل مسعود کرمانی و در طرف دیگر کلمات فی سنه ثمان و سبعمائیه دیده میشود .

دندنه کوچك كاشیهای ستاره و چلبیا شکل که طرف چپ محراب بدیوار نصب نموده اند مانند محراب مزبور متعلق بآغاز قرن هشتم بوده تاریخ ۷۰۵ و ۷۱۰ روی دو عدد از کاشیهای ستاره خوانده میشود و از مقاسه آنها با کاشیهای همین نوع در غرفه چهارم تغییر سبك خط و اختلاف رنگ آمیزی رامیتوان بهتر ملاحظه نمود .

کتیبه کاشی فیروزه رنگ شامل خشتهای بزرگ با خط برجسته که بالای دیوار این غرفه نصب نموده اند از بقعه معروف به بش قارداش در بنحورد خراسان بموزه آورده اند ولی اصولاً به بقعه مزبور تعلق نداشته از محل دیگر بانجا آورده بوده اند - این کاشیه شامل آیه الكرسي و کلمات

چندی از زمان شاهان آل مظفر مخصوصاً در اصفهان و یزد احداث شده از امراء تیموری نیز ابنیه معظم و متعدد در خراسان بیادگار مانده است سایر صنایع ظریفه در قسمت اعظم ایران بحال رکود باقی بود تا در دوره صفویه که مجدداً احیاء و تجدید گشت .

منبر بزرگ و زیبایی در غرفه ۷ دیده میشود که بدنه آن از آلت ولقط منبت عالی تشکیل یافته از آثار صنعتی قرن هشتم هجری بشمار میرود . این منبر از مسجد محقر خشتی که در دهکده سوربان (بخش بوانات نزدیک ده بید در خاک فارس) واقع و بکلی فاقد اهمیت تاریخی و صنعتی بود بموزه حمل و تعمیر اساسی گردید و از کتیبه روی محجر در منبر چنین برمیآید که مسجد جامع سوربان و منبر آن بامر خواجه عزالدوله والدین مظفر الملك از محل ما ترك مرحوم خواجه ركن الدوله والدین سعدبن صاحب السعید خواجه شمس الدوله والدین محمد در تاریخ ربیع الاول سنه ۷۷۱ از هجرت نبوی ساخته شده است .

در منبت جالب توجهی که از حیث شکل و کار طرز خاصی بوده شباهتی با سایر درها ندارد بر دیوار این غرفه نصب است - محل اصلی این در معلوم نیست کتیبه کوچکی دارد که در نوشتن کلمات آن مختصری اشتباه شده و آنچه خوانده میشود اینست : یا مسبب الاسباب یا مفتاح الابواب العبد الفقیر مرجان ابن عبدالله الحسینی عتیق ابراهیم الحکیم بغتای فی تاریخ سنة اربع خمسين سبعمائنه .

در قفسه های کوچک طرف راست جزوات قرآن با خط و تذهیب عالی مورخ بسال ۷۰۴ هجری و همچنین سکه های زمان ایلخانان

عزلمولانا السلطان العالم العادل الم

صنعت مینای قوس قزح روی شیشه که روی این ظروف بلورین دیده میشود نیز در قرن هفتم و هشتم هجری در ایران معمول بوده است. يك فرمان بزرگ و يك فرمان كوچك بخط ایغوری بر دیوار نصب شده فرمان بزرگتر - دارای مهر سلطنتی رنگ قرمز بوده متعلق بابوسعید بهادرخان و مربوط به اموال و املاك مسلمانان میباشد و در سال ۷۲۰ هجری نوشته شده است.

فرمان کوچکتتر در دیوار طرف دیگر نصب شده دارای مهر سلطنتی طلائى رنگ بوده متعلق ارغون خان (۶۹۰ - ۶۸۳) و مربوط به فوج هزار نفری (فوج بولد و غیره) میباشد - شرح این فرمانها بقلم آقای پلودانشمند فقید فراسوی درمجلد اول آثار ایران منتشر گردیده است.

غرفه ۷

این غرفه و غرفه بعدی بنمایش آثار دوره آل مظفر و دوره تیموری ایران اختصاص داده شده است و چون ایران در آن هنگام دستخوش جنگ و هجوم بود آثار زیادی از این دوره ها باقی نمانده و بهین مناسبت در موزه نیز تعداد اشیاء این دوره کمتر موجود است - صنعت ظروف کاشی بی رونق بوده صنایع مربوط به کتاب و پارچه های نفیس نیز غیر از عده معدود بزرگان خریدار نداشته است - تنها صنعت معماری در آن دوره رونق بسزائی پیدا کرد زیرا بنا های خراب زیادی بوجود آمده بود که باید تجدید و احیاء گردد و در نتیجه این امر شاهکار های معماری

سلادنه‌های ساخت ایران از نظر شکل و رنگ کاملاً شبیه سلادنه‌های اصل میباشد اما ظرافت مخصوص و استحکام آنها را ندارد - لکن صنعت کاشی‌کاری که در تزئین ابنیه بکار میرفت در کمال ترقی و جلوه‌گری بوده و رونق یافته نمونه‌های اعلی کاشیکاری دوره آل مظفر و تیموری در ابنیه آثرمان گواه این مطلب است . در یکی از قفسه‌ها قندیل بلورین بانوشته‌های لاجوردی و نقوش عالی دیده میشود که ضمن اشیاء آستانه اردبیل بموزه آورده‌اند - این قندیل از اشیاء دوره تیموری است که در هرات بوده بعداً بتصرف شاهان صفویه در آمده است در کتیبه روی آن کلمات زیر تشخیص داده میشود :

مما عمل برسم المقر العالی المولوی الامیری الکبیر

علاوه بر سلادنها و قندیل مزبور مقداری نمونه‌های دیگر ظروف و کاشیهای مربوط بقرن هشتم هجری در دو قفسه بزرگ این غرفه دیده میشود - در وسط غرفه ظرف بزرگ مفرغی با کنده‌کاریها و نقوش بسیار ریز و ظریف و خطوط زیبا بنظر میرسد که متعلق بخزانة شیخ اويس گورکانی از سلاطین آل جلایر (۷۵۷-۷۷۷ هجری) است روی بدنه آن چهار کتیبه دارد که مضمون هر چهار کتیبه یکی بوده عبارات آنها مختصری با هم فرق دارد و برای نمونه کتیبه که بخط درشت ترنگاشته شده در اینجا نقل میگردد :

مما عمل برسم خزانه السلطان الاعظم

الابلیخان المعظم الخاقان

الاعدل الاکرم مالک رقاب الامم

معزالدین والدین شیخ اويس بهادرخان خلد ملکه

(دوره مغول) بمعرض نمایش گذارده شده است . صندوق كوچك مرقد كه از امامزاده هفتاد و دو تن واقع در ساروق ازتوابع اراك آورده شده در طرف ديگر اين غرفه ملاحظه ميگردد كه نام نصرت خاتون صاحب قبر و سال تاريخ صندوق يعنى ربيع الاول سنه ۷۱۹ در كتيبه دور آن نوشته شده است .

بنابر اين منبر و در و صندوق چوبي اين غرفه به ترتيب متعلق بسالهاي ۷۷۱ و ۷۵۴ و ۷۱۹ هجري بوده و اين زمان معاصر با موقعي است كه آل مظفر در فارس و كرمان و آل جلاير در عراق سلطنت ميكرده اند و سلطه ايلخانيان هم تا مدتي از اين سالها باقي بوده است .

غرفه ۸

در اين غرفه كه ضلع شمالی طبقه دوم موزه را تشكيل ميدهد ظروف و اشیاء ديگر مربوط بقرن هشتم و نهم يعنى دوره تيموري را بمعرض نمایش گذارده اند - مقداری ظروف چيني معروف به سلادن كه رنگ زيتوني دارد و در ايران بدست آمده بين اين ظروف ديده ميشود كه متعلق بقرن هفتم هجري (قرن ۱۳ ميلادی) است چند ظرف بتقليد ظروف سلادن بهمان رنگ و بهمان شيوه در ايران ساخته اند كه با مختصر دقتی بخوبی تشخیص داده ميشود .

اصولاً در دوره تيموري سازندگان ظروف كاشي ايران سعی وافى در تهيه و تقليد ظروف چيني مخصوصاً نوع معروف به سلادن بكار بردند و با دقت در ظروف موجود در دو قفسه اين غرفه مشهود ميگردد كه

کتیبه مزبور در خانقاه تفت بوده قسمتی از آن ریخته بود و چون در محل خود آنچه هم باقی مانده بود خراب میشد بموزه ایرانبستان انتقال یافت و پس از تعمیر و تکمیل نصب گردید و بطوریکه ملاحظه میشود از کتیبه های کمیاب قرن نهم هجری است .

بر دیوار دیگر این غرفه قطعه زری متعلق بهمان زمان یعنی اواخر قرن نهم هجری دیده میشود این زری از آثار دوره تیموری و صنعت هرات بوده از آستانه اردبیل بموزه انتقال یافته مانند بعضی اشیاء دیگر توسط شاهان صفوی بار دیبل برده شده بود - نقش این زری شکل سیمرغ واژدها و اقتباس از صنایع چین میباشد - نمونه هایی از کتابهای مختلف بامینیا تورهای این زمان در قفسه پای دیوار دیده میشود .

پائین کتیبه معروف در منبت کاری مورخ بسال ۸۴۶ هجری که سازنده آن استاد حسین بن استاد محمد است نصب گردیده طرفین آن دو محراب سنگ مرمری با کتیبه های قرآنی بر دیوار نصب شده که هر دوی آنها را از ابرقو بموزه آورده اند یکی از آنها مورخ بسال ۸۱۸ هجری بوده دیگری که کمی مایل بقرمزی است تاریخ ندارد و مربوط باواخر قرن نهم یعنی دوره تیموری بوده در محل اصلی خود علاوه بر محراب کار پنجره را میکرده نور از پشت آن میتابیده شبستان مسجد را بطرز بسیار دلنشینی روشن میساخته است .

آثار دوره تیموری و دوره های مختلف قبل از صفویه در این غرفه ختم و آثار دوره صفویه نیز از همین غرفه آغاز میگردد .

قرآن بزرگ جلد سوخته اعلی که مذهبکارهای بسیار عالی دارد

سکه های سلاطین تیموری و آل مظفر و چند عدد شمعدان مفرغی
نقره کوب و مشبك با دو قطعه چوب كنده كاری كه نوشته برجسته دارد
اشیاء دیگر درون قفسه های این غرفه را تشكيل میدهد اطراف بدنه یکی
از شمعدانهای مزبور نوشته زیر بطور مشبك تعبیه گشته است :

العز والاقبال الدائم والامر النافذ والملك المويد والعز المخلد
والدولة القاهرة .

و بالای همان شمعدان نوشته زیر خوانده میشود :

العز لمولانا سلطان الاعظم مالك رقابلام (بهمین طرز نوشته
شده است) السلطان السلاطین

عبارات بالا كه برای نمونه نقل شد در دوره ایلخانیان و تیموری
معمول بوده آنرا روی ظروف و اشیاء مخصوص سلاطین مینگاشته اند
و گذشته از سلاطین بطور کلی روی اشیاء و ظروف نفیس این كلمات را
در شأن صاحب آن مینوشتند .

غرفه ۹

در غرفه نهم كتیبه كاشی معرق بسیار زیبا و ظریف بخط ثلث سفید
و طلائی و تزیینات فیروزه و طلائی بر متن لاجوردی روی دیوار نصب
گردیده و شامل چند آیه قرآن کریم بوده در آخر آن حدیث كوچك
و سال تاریخ كتیبه بشرح زیر ذكر گشته است :

قال النبی صلی الله علیه وآله وسلم اذا اتخیرتم فاستعینوا من
اهل القبور کتبه محمود فی ۸۷۶ .

در ردیف سایر آثار صنعتی آن عصر بمرض نمایش و مورد مطالعه علاقمندان گذارد.

خوشبختانه در قسمت فرش موزه ایرانباستان دارای مجموعه جالب توجهی میباشد که قسمت عمده آن از بقعه شیخ صفی در اردبیل و یا آستانه حضرت معصومه (ع) تحصیل شده است.

پس از ذکر این مقدمه اکنون بشرح اجمالی اشیاء غرفه دهم مبیّر داریم.

قالیچه بسیار عالی (شماره ۳۳۰۵) که متأسفانه بوضع بسیار بدی باقی مانده از آثار زمان شاه طهماسب اول (۹۸۴ - ۹۳۰ هجری) تشخیص داده شده است - دوقالیچه دیگری سجادۀ کار تبریز (شکل ۱۰ شماره ۳۴۰۶) که پهلوی همین قالیچه نصب است و دیگر قالیچه بزرگ (شماره ۳۳۰۴) که بر دیوار روبرو بنظر میرسد نیز از آثار قرن دهم هجری بشمار میرود.

محراب مرمری که وسط دیوار غرفه نصب نموده اند (شماره ۳۶۶۱) از ابرقو بموزه انتقال یافته و مانند دو محراب کوچک غرفه پیشین علاوه بر محراب برای روشنائی درون مسجد نیز مورد استفاده بوده است.

در یکطرف محراب مزبور پارچه بزرگی دارای نوشته و تذهیب بسیار ریز و ظریف بر دیوار نصب گردیده (شماره ۳۴۱۰) که شامل آیات زیادی از قرآن مجید بوده از آثار منحصر بفرد زمان شاه طهماسب اول است - نام این پادشاه در وسط پارچه بخط طلائی نوشته شده پائینتر

در قفسه وسط غرفه ملاحظه میگردد این قرآن بخط نسخ عالی نوشته شده مورخ بسال ۹۸۹ یعنی اوایل سلطنت شاه عباس کبیر است کاتب آن شمس الدین عبدالله بوده در نوع خود از لحاظ بزرگی با این نوع جلد و مذهبکاری بی نظیر و از آستانه اردبیل بموزه انتقال یافته است .

در قفسه های پای دیوار نیز نمونه هایی از تذهیب و جلد سوخته دوره صفوی دیده میشود و همچنین دو گلیم زربفت که بر دیوار دیگر این غرفه آویخته شده از آثار دوره صفوی و جزء اشیائی است که از آستانه اردبیل بموزه آورده اند .

گرفه ۱۰

گرفه های ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و همچنین دو قفسه کوچک در غرفه شماره ۹ که قبلاً هم اشاره کردیم مشتمل بر آثار مختلف دوره صفویه است - بطور کلی در دوره مزبور رشته های معماری و فرش و زری بافی و مینیاتور ایران ترقی و رونق فراوان یافته ارتباط ایران در آن عصر با کشورهای آسیا و بعضی کشورهای اروپا نیز بیش از پیش در نهضت صنایع این کشور تأثیر نموده است .

بین آثار مختلف درخشان عهد صفوی موزه ایرانباستان از لحاظ مینیاتور فوق العاده در مضيقه واقع شده است و در عوض کتابخانه کاخ گلستان مجموعه سرشاری از این مینیاتور ها دارد که با واگذاری یا امانت مقداری از آن ها بموزه ایرانباستان میتوان این نقیصه مهم را رفع کرد و نمونه های عالی مینیاتور را که در دوره صفوی باوج ترقی رسیده بود

از آن نام یوسف القباری نویسنده خطوط روی پارچه مرقوم رفته است.
طرفین پائین پرده در دو قسمت یکی از حاشیه های داخلی عبارات
زیر بخط ثلث زرین نگاشته شده است:

طرف چپ: نذر حضرة شاهزاده عالم وعالمبان ابوالفتح بهرام بن
شاه اسمعیل الحسینی الصفوی .

طرف راست: جهة روضه مقدسه منوره مطهر خفت بالانوار -
القدسیه .

در محل دیگر پارچه پس از نقل سوره نصر عبارت زیر ذکر
کر دیده است:

اتمام پرده لطیف که بساعت شریف نوشته شده بتاریخ شهر صفر
ختم بالخیر سنه ۹۴۵

در قفسه های نرک وسط تالار ظروف مختلف و قندیلها و شمعدانهای
مفرغی دیده میشود - ظروف مزبور تماماً در ایران ساخته شده بعضی
از آنها تقلید ظروف چینی و بعضی دیگر خصوصاً دو ظرف شماره ۳۶۲۹
و ۳۴۱۵ تقلید ظروف آسیای صغیر است.

لوحة کچی معرق در طرف چپ محراب و يك جبه و دو لنگه
جوراب ابریشمی وزری متعلق باو اخر قرن دهم هجری و قطعات حاشیه های
کلیم زربفت و پارچه های زری همان دوره در قسمتهای دیگر این غرفه
مشاهده میگردد.

شکل ۱۰

قالیچه سجاده عهد صفوی

قرن یازدهم هجری بوده آنرا از مسجد کوچکی موسوم به مسجد مقبره (نزدیک باغ مقبره نادرشاه در مشهد) که اکنون رو بانهدام است آورده پس از مختصر تعمیری کار گذارده اند . سنگهای مرمریائین محراب از مرمرهای یکی از کاخهای فتحعلیشاه قاجار است که در نتیجه انهدام کاخ مزبور بموزه آورده شده برای ازاره محراب از آن استفاده نموده اند .

کتیبه کاشی معرق بالای محراب بخط محمد رضا امامی مورخ سال ۱۰۵۱ بوده متعلق بمدرسه التفاتیه قزوین است که در نتیجه عریض کردن خیابان و خرابی سر در مدرسه کتیبه مذکور را بموزه انتقال داده اند . دو زری عالی در طرفین محراب کاشی در این غرفه دیده میشود که سوره نصر بخط نستعلیق بسیار شیوا روی آن بافته و بر تمام سطح زری تکرار شده است ،

زری بزرگ طرف چپ این غرفه که بشکل سجاده بزرگ طرح ربزی شده (شماره ۳۳۱۴) از شاهکارهای این صنعت در ایران بوده رنگ آمیزی جالبی دارد که در وسط دارای طرح گل و بوته و در حاشیه مشتمل بر صلوات بر چهارده معصوم است - زری مزبور در زمان شاه عباس بزرگ توسط زری باف معروف آنصراستاد غیات بزدی ساخته شده است - دو قطعه زری طرفین آن (شماره ۳۳۹۳ و ۳۳۹۴) دارای اشکال انسان از قطعات نادر و کمیاب زیرهای دوره صفوی است .

در قفسه های دیواری این غرفه شمعدانهای بزرگ مفرغی نقشدار از کار های اصفهان در قرن یازدهم هجری دیده میشود .

غرفه ۱۱

در وسط این غرفه قالی بزرگ نقش گل و بوته معروف بگلدانی در وسط سالن گسترده شده است - این قالی کار اصفهان و از صنایع قرن یازدهم هجری است و متعلق بمسجد کوچکى از آثار زمان شاه عباس نانى در مجاورت حرم مطهر حضرت معصومه (ع) در قم بوده که پس از ترمیم و اصلاح فعلاً در موزه ایرانباستان بمعرض نمایش گذارده شده است .

بر دیوار طرف راست قالیچه ابریشمی اعلا ونفیس کار تبریز در قرن دهم هجری دیده میشود (شماره ۳۳۰۶) که در وسط شکل ترنج و منظره بوستان و درخت و گل و پرندگان دارد و در حاشیه آن این اشعار بخط ستعلیق بافته شده است :

ای بر دوشك سپهر جای	قالیچه چرخ زیر پایت
چون بر دوشك مربعت جاست	خورشیدی و چارمین فلك راست
قالیچه نشین چرخ چارم	در زیلوی چار گوشهات کم
آراستهات رکاب اجلال	قالیچه فتح و عز و اقبال
تا هست جهان جهان ترا باد	بر مسند دولنت بقا باد

در طرفین این قالیچه وقسمتهای دیگر غرفه زیریهای مختلف و قطعات زری دارای اشکال گل و بوته و انسان و ترنج و غیره روی دیوار نصب گردیده که عموماً متعلق بقرن یازدهم و بیشتر آنها کار اصفهان میباشد بدیهی است آن موقع اصفهان مرکز مهم صنعتی ایران بوده کار گاههای بزرگ قالی و زری بافی و غیره تحت نظر استادان فن در آن دایر بوده است .

محراب معرق بسیار عالی که در وسط این غرفه نصب شده از آثار

زیاد داشته نمونه هائی از آن در این غرفه موجود است که بذکر آن
 میردازیم - قالیچه کوچک ابریشمی که در طرف چپ محراب نصب شده
 کار استاد نعمت الله جوشقانی و مورخ بسال ۱۰۸۲ هجری است - این
 قالیچه یکی از ۱۲ قطعه قالیچه کوچک آستانه های اطراف مقبره
 شاه عباس ثانی در قم بوده ۱۱ قطعه دیگر با قالی بزرگ دو تخته دوازده
 گوش ابریشمی که از فرشهای منحصر بفرد دوره صفوی و فرش اصلی مقبره
 مزبور است . در موزه آستانه قم محفوظ میباشد .

قالیچه زربفت گل برجسته ابریشمی (شماره ۳۳۷۸) که بردیوار
 طرف چپ این غرفه نصب گردیده روپوش قبر شاه عباس ثانی در قم واز قرار
 معلوم کار اصفهان میباشد این قالیچه از بهترین شاهکار های استادان
 بافنده فرش در اواخر قرن یازدهم هجری است .

نمونه های مبنیاتور دوره صفوی من جمله کار علیرضای عباسی و تزیینات
 مختلف چندی از آثار اواخر عهد صفوی و دوره زندبه در قفسه وسط این
 غرفه بمعرض نمایش گذارده شده است .

غرفه ۱۴

در غرفه سیزدهم که آخرین غرفه موزه باشد تابلو بزرگ نقاشی روی
 دیوار جلب توجه میکند - این تابلو یکی از صحنه های اولیه جنگ بین
 ایران و روس را در زمان فتحعلیشاه مجسم میسازد - عباس میرزا ولیعهد
 که فرمانده قوای ایران بوده در وسط تابلو سواراسب بانیزه در حال حمله
 بفرمانده روس دیده میشود - اهمیت عمده این تابلو از این بابت است که لباس

غرفه ۱۲

در طرف راست این غرفه يك جفت در مثبت بسیار عالی دارای خطوط نلث برجسته و گل و بوته‌های ظریف و زیبا بر دیوار نصب گردیده که از بقعه چهار پادشاه لاهیجان مموزه آورده اند و از روی کتیبه‌های آن معلوم میگردد که در زمان شاه عباس کبر بدستور قاضی محمدخان سال ۱۰۱۵ ساخته شده است.

طرفین این در دو قالیچه سجاده (شماره‌های ۳۴۰۵ و ۳۲۰۷) از کارهای تبریز در قرن یازدهم هجری که جزء اشیاء بقعه اردبیل بوده بر دیوار آویخته شده است (شکل ۱۰)

در قفسه دیواری اصطربلایهای دوره صفوی بمعرض نمایش گذارده شده بزرگتر آنها بنام شاه سلطانحسین و در ماه رمضان ۱۱۲۶ هجری باتمام رسیده است - محراب سنگی مذهبکاری (شماره ۳۲۷۳) متعلق به قسمت ویران شده مسجد گنج در کرمان از آثار قرن یازدهم هجری در وسط این غرفه بمعرض نمایش گذارده شده در طرف راست ابن محراب يك قطعه زری نفیس دارای تصویر بزرگ انسان دیده میشود (شماره ۳۳۹۶) که متعلق بآستانه قم و کار اواخر قرن یازدهم هجری میباشد و هر چند بر اثر خرابی زیاد کاملاً تعمیر گشته لکن طرح عالی و ترکیب آن بحال اصلی باقی و پدیدار است.

در قفسه دیواری دیگر نمونه‌های ظروف چینی کار ایران در قرن یازدهم ملاحظه میگردد.

قالیچه‌های زربفت و ابریشمی زمان شاه عباس ثانی شهرت و ترقی

وقاب آینه و قلمدان و غره که از مقوای خیری ساخته و روی آنها نقاشی نموده‌اند و همچنین میانه قلیان و سر قلیان و اشیاء و تزیینات مختلف دیگر نقره که روی آنها مینا کاری نموده‌اند .

تصویری از لطفعلی خان شهریار زند درون یکی از همین قفسه‌ها بمعرض نمایش گذارده‌اند که اصل آن مربوط بزمان وی بوده حاشیه آنرا بمبدأ بآن الحاق کرده‌اند و در کنار صفحه مبنیاتور این عبارت نوشته شده است :

تمثال بی مثال نواب کامدار نور دیده سلطنت و وکالت خان
والا تبار لطفعلی خان زند ادام الله عمره سنین عمر شریفش بالغ بر بیست
و یک بود یداقل بهرام شبرازی سنه ۱۱۹۳

تالار اردبیل

اکنون بذکر ظروف چینی که از اردبیل بموزه آورده‌اند و در تالار جدا گانه واقع در گوشه جنوب شرقی اشکوب دوم بمعرض نمایش گذارده‌اند میپردازیم .

بر طبق مندرجات تواریخ دوره صفوی شاه عباس در سالهای ۱۰۲۰ و ۱۰۲۱ هجری دارائی غیر منقول خود را برای امور عام المنفعه اختصاص داد و دارائی منقولش را وقف کرد کتب عربی و فقه و اینگونه مباحث را بر آستانه مقدس مشهد و کتب فارسی تاریخ و دیوان اشعار و اینگونه آثار را با مجموعه مفصلی از ظروف چینی بر آستانه جد خود شیخ صفی الدین در اردبیل وقف نمود که در موارد اطعام بکار میرفت .

و اسلحه و وسایل مختلفی که در پیکار بکار مرفته و طرز محاربه آثرمانرا در ارتش ایران و روس نشان میدهد این تابلو روی پرده نیست بلکه روی کچ و خاك کشیده شده در یکی از عمارات دوره فتحعلیشاهی که ضمن ساختمان کاخ جدید وزارت دارائی منهدم نموده اند قرار داشت و برای حمل آن بموزه دیوار عمارت را طوری خراب کردند که نقاشی مزبور قطعه قطعه از محل خود خارج و بموزه حمل و نصب و تعمیر کردند و تنها اثری است که فعلاً از آن عمارت موجود مانده و مانع از میان رفتن آن توانستند شد - قسمت بالای تابلو که نقوش آن اهمیتی نداشت بواسطه عدم گنجایش در محل کنونی نصب نگردیده است .

در دیوار طرف راست درخاتم عاج از خزانه بانک ایران سابق بموزه انتقال یافته از قرار معلوم بابنیه سلطنتی عهد صوبه در اصفهان تعلق داشته است - در دیگر آئینه و خاتم کاری در همین غرفه است که منسوب بدوره زنده و در یکی از عمارات مجاور تالار تخت مرمر کاخ گلستان نصب بوده از آنجا بموزه آورده اند - در دیوار طرف چپ در تمام خاتم بسیار عالی متعلق بدوره ناصرالدین شاه که در یکی از اطاقهای فرعی امامزاده زید تهران بوده بمعرض نمایش گذارده شده است .

در قفسه های وسط این تالار فعلاً آنچه بیشتر بنظر میرسد نمونه هایی از صنایع ظریفه دوره قاجاریه است که تا وقتی عمارت نیمه تمام موزه مردم شناسی تکمیل و در آنجا آثار متعدد دوره قاجاریه بطور کامل بمعرض نمایش گذارده شود در غرفه آخری موزه ابران باستان کم و بیش باقی خواهد بود این نمونه ها عموماً عبارت است از مینیاتور و نقاشی روی جلد

به سلاذن است و ظروف عقیق و یشم که از لحاظ صنعتی بسیار جالب توجه و عالی میباشد قدیمتر از سایر ظروف بوده تاریخ ساخت آنها قرن هشتم و نهم هجری و حتی برخی از آنها ممکن است پیش از آن هم ساخته شده باشد.

این ظروف دردو قفسه طرف چپ در ورودی تالار اردبیل (هنگام ورود) ملاحظه میگردد و بهترین ظروف مجموعه چینی خانه اردبیل بشمار میرود.

ظروف دیگر برنگ سفید ساده بوده یادارای زمینه سفید و نقوش آبی رنگ است بطور کلی دردوره سلسله سلاطین چین معروف به مینگ یعنی از قرن نهم تا اواسط قرن دهم و نزدیک بزمان سلطنت شاه عباس تهیه شده و قسمت اعظم ظروف مجموعه اردبیل را تشکیل میدهد.

بر روی بعضی از آنها نام بهبود دبدده میشود که از غلامان سلطان حسین بایغرا بوده است.

ظروفي که در قفسه آخری واقع در گوشه جنوب شرقی تالار اردبیل ملاحظه مینمایند و برنگ قرمز و رنگهای دیگر نقاشی شده از سایر ظروف جدیدتر و متعلق باواخر قرن دهم هجری مقارن با آغاز سلطنت شاه عباس میباشد.

بر روی تمام این ظروف مهر چهارگوشی حك شده که شامل عبارت

زیر است :

وقف برآستانه شاه صفی نمود بنده شاه ولایت عباس

قسمت اعظم کتابهای تاریخی و اشعار که در اردبیل بوده فعلا در موزه ارمنی‌تالین گراد نگهداری میشود و مجموعه ظروف چینی فوق‌الذکر شامل بکپزار و دو بیست و بیست و یک عدد ظروف مختلف از قبیل قاب و قدح و کاسه و پیاله و گلدان و سبو و حقه‌های مختلف و آفتابه و صراحی و تنگ و فنجان و نعلبکی و غیره بوده که چند عدد هم ظروف مختلف عقیق و بشم در میان آنها وجود داشته است و محمد حسین نام حکاک خراسانی سرآمد حکاکان زمان بر روی تمام این ظروف وقفنامه نوشته و کمنده است و در عمارت مخصوصی بنام چینی‌خانه که برای این ظروف در آستانه اردبیل ساخته بودند و هم اکنون موجود و بهمان اسم باقی است نگهداری مینمودند.

بدلی است پس از انقراض سلسله صفویه و انقلابات و کشمکشها و پیش آمد های مختلف چینی خانه اردبیل هم مانند نفائس دیگر ابران در معرض خرابی و خسارتهای زیاد واقع گردید و در نتیجه قسمت زیادی از ظروف آن از محل خود خارج و بمحللهای های دیگر انتقال یافت.

در سال ۱۳۱۴ شمسی آنچه از دستبرد زمانه و حملات و غارتها و سرقتها باقی مانده و شامل بیش از نصف کلیه آنها بود یکجا از اردبیل بموزه ایرانباستان انتقال و در تالار مخصوصی که برای آنها در نظر گرفته شده بود نگهداری و نمونه های بر جسته و خوب آن بمعرض نمایش گذارده شد.

کلیه این ظروف متعلق بیکزمان نبوده قسمتی از آنها قدیمی تر و قسمتی دیگر جدید تر است و بطور کلی ظروف سبزرنگ که معروف

بطوریکه در ابتدای مطلب ذکر شد حکاک این عبارات بر روی ظروف مزبور محمد حسین حکاک خراسانی بوده و این نکته که چطور شاه عباس تمام آنها را جمع آوری و وقف آستانه اردبیل نموده خود مطلبی است که باید درباره آن بررسی و تحقیق کامل نمود - درباره جدیدترین این ظروف یعنی آنهاییکه برنگ قرمز و رنگهای دیگر نقاشی شده باید گفت که در کارگاه سلطنتی چین ساخته شده و بایران ارسال گردیده است. قسمتی از این ظروف که در تالار نمایش گذارده نشده از لحاظ تعداد چند برابر نمونه‌هایی است که بمعرض نمایش گذارده‌اند و در خزانه مخصوص وقفه‌های جداگانه نگهداری میشود.

راهنمای موزه ایرانباستان بطور اجمال در اینجا پایان یافت و مسلماً این راهنما بدون عیب و نقص نمیتواند باشد لیکن برای احتراز از تأخیر بیشتر و فقدان راهنما که یکی از نواقص قطعی موزه بشمار می‌رود چاره بجز تهیه و انتشار آن نبوده بدیهی است در آینده با فرصت و دقت بیشتر و ازدیاد توجه بموزه و افزایش وسایل کار امید بیشتر بتکمیل و رفع نواقص مبرود.

+